சக்ரவர்த்தினி.

" கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்,
மற்றீண்டு வாரா நெறி''.

VOL VIII.	OCTOBER 1912.	NO. 3.
தொகுதி அ.	அக்டோபர்மீ 1912.	பகுதி - ௩.

முயற்சி.

மெய், வாய், கண், மூக்கு,செவி ·மனமென்னும் ஆறிந்திரியங்களையும்
வாய்ப்புடையனவாகப் பெற்றுள்ள மக்கள்தேவர் நரகரென்னும் மூவருள்
மக்களே புண்ணியவிசேடத்தால் தேவராயும், பாவவிசேடத்தால் நரகராயும்
பிறக்கின்றனரென்பது கர்மத்தின் கூறுபாடுகளை நன்குணர்ந்தவரது துணி
பாம். மக்கள் தேவராதற்கும் நரகராதற்கும் காரணம் நல்வினை செய்வதில்
முயற்சியுடைமையும், தீவினைசெய்வதில் முயற்சியுடைமையுமாக விருத்த
லின், நாம் தீவினைசெய்வதில் முயற்சிப்ப தொழிந்து நல்வினை செய்வ
தில் முயற்சியுடையவராக வொழுகுதல் வேண்டும். முயற்சியின்றி வரு
வது வருக, ஒழிவதுஒழிக வென்றிருப்பது ஞானிகளுக்கன்றி மற்றவர்க்
கொருவாற்றானு முடியாதகாரியமாக விருத்தலின், நாமெப்போது முயற்சி
யுடையவராக விருந்து, செய்யத்தக்கனவற்றைச்செய்து, செய்யத்தகாதன
வற்றை மனத்தாலுஞ் செய்யக்கருதா திருத்தல்வேண்டும். நம்மனோருள்
பெரும்பான்மையோர் பிறர்க் காகாதனவற்றையும் தமக்காகாதனவற்றை
யுஞ் செய்வதில் பெரிதுமுயற்சியுடையவராக விருக்கின்றனர்; இம்முயற்சி
இம்மையிற் பழியையும், மறுமையிற் பாவத்தையுந்தருவதாக விருத்தலின்
இம்முயற்சியை யெவ்வாற்றாலேனும் விடவேண்டுமென்றவரொருசிறிதுங்
கருதாதுகாலத்தைக் கழித்துவருதல் மிகவும் பரிதபிக்கத்தக்க விஷயமாம்.

நம்மனோருட்பலர் "அவன் சோம்பேறி; ஒருகாரியத்தையுஞ் செய்யா
தெப்போதும் எருமைபோன்று மந்தமாக விருக்கின்றனன்'' என்று சோம்
பேறியாயிருப்பவனைக்குறித்துப் பேசுவது பெருவழக்கன்றோ? அவன் தன
க்கும் பிறர்க்கு மாவனவற்றைப்பற்றிச் செய்யாது வாளாவிருப்பது பற்றித்
தான் அங்ஙனங் கூறுகின்றனர். எவனைக் குறித்தவர் இவன் சோம்பேறி

என்றற்றொடக்கத்தனவாகக் கூறுகின்றனரோ அவனுமேதாவதொரு காரியத்தைச் செய்வதில் முயற்சியுடையவனுகத்தா னிருப்பானென்பது சிறிதூகித்து நோக்கின் மலைமிசைத்தோன்று மதியம்போன்று செவ்விதின் விளங்குவதாம். இத்தீ முயற்சியை முயற்சியெனக் கொள்ளாது நன்முயற்சியையே முயற்சியெனக் கொள்ளுதல்வேண்டும். நாற்றமென்பதும் மணமென்பதும் வாசனையென்னுமொரு பொருட் கிளவியாயினும், உலகவழக்கில் நாற்றமென்பது துர்க்கந்தத்தையும் மணமென்பது நற்கந்தத்தையுமுணர்த்துவதுபோன்று தீயகாரியங்களைச்செய்யக் கொள்ளுமுற்சாகம்சோம்பலென்றும் நற்காரியங்களைச் செய்யக் கொள்ளு முற்சாகம் முயற்சி யென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. ஒருவன் தனக்கும் பிறர்க்கும் நன்மைதரத்தக்ககாரியஞ் செய்ய உற்சாகங்கொள்ளாது, தனக்கும் பிறர்க்கும் தீமைதரத்தக்க காரியமாகிய சோம்பிக்கிடப்பதில் உற்சாகங்கொள்வதும் ஒருவகை முயற்சியேயாம். பிறர்பொருளை யபகரித்தல் பிறர்மனைவியை விரும்புதல் முதலியவற்றிற் கொள்ளுமுயற்சி யெவர்க்கும் தமக்கும் பிறர்க்கு மாகாததாக விருத்தலின், அம்முயற்சியை யறவேவிட்டொழிதல்வேண்டும். தீயகாரியங்களைச் செய்யக்கொள்ளு முற்சாகத்தை முயற்சியென்னுது, நற்காரியங்களைச் செய்யக்கொள்ளு முற்சாகத்தையே முயற்சியென்று வியவகரித்துவருதல்வேண்டும். "முயற்சி யுடையா ரிகழ்ச்சி யடையார்" என்னும் பழமொழியைக்கருத்தூன்றி நோக்குமிடத்து, நற்காரியங்களைச் செய்யக்கொள்ளு முற்சாகமே முயற்சியென்னும் பதத்தாற் சொல்லப்படுகின்றதென்பது நன்குவிளங்கும். தீயகாரியங்களைச் செய்யக்கொள்ளு முற்சாகமுடையார் பழிப்பையேயடைந்து, பாவத்தை யதன் சம்பளமாகப் பெறுதலின்,தனக்கும் பிறர்க்குமாவனவாகிய புண்ணியகருமங்களைச் செய்யக்கொள்ளு முற்சாகமே நன்மக்களியாவராலும் முயற்சியென்று கூறப்படுகின்றதென்பதாம். ஊக்கம், முயற்சி, உற்சாகம் பிரயத்தனமென்பன வொருபொருட்சொற்களாம்.

மக்களாகப் பிறந்தவ ரின்றியமையாதடையத்தக்க பொருள்கள் நான்காம். அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பனவாம். இந்நான்கு பொருளையுமடைவதற்கு முயற்சி யின்றியமையாதகருவியாகவிருத்தலின், முயற்சியுடையவரே, இந்நான்கு பொருளையும் தவறாது பெறுதற்குரியவராவர். நல்லனவற்றைச் செய்வதில் முயற்சிகொள்ளாது, வீணே யாதும் வரும்போது வருர்; போம்போது போமென்றிருப்பவர் ஒருகாலத்தும் மேன்மையுற்று விளங்குவதேயில்லையாம்.

"முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை, இன்மை புகுத்தி விடும்" என்னுந் தமிழ்மறைச்செய்யுளை நோக்கும்போது, செல்வத்திற்கேது முயற்சியும், அஃதின்மைக்கேது அஃதின்மையுமாமென்பது தோன்றுதலின், நாமுயற்சியுடையவராயினுற்றான் முன்னுக்கு வருதல் கூடும்; இன்றேல், பின்னுக்குப்போவது நிச்சயமாம்.

சிலர் "அவனருளாலே யவன்றாள் வணங்கி" என்றற்றொடக்கத் தனவாக வென்பெலாம் நீங்கி யின்புருவாய மாணிக்கவாசகர் முதலிய மகாத்மாக்க ளருளியிருத்தலின், நமக்கு முயற்சியெற்றிற்கு? என்றுவிதண்டைபேசி வீணுகின்றனர். 'நமக்கு முயற்சி எற்றிற்கு' என்று கூறுதலும் ஒரு முயற்சியின் காரியமாக விருத்தலின் முயற்சியில்லா விடத்தொன்று முடிவுபெறுவ தில்லையாம். "தெய்வத்தானுகா தெனினு முயற்சிதன், மெய்வருந்தக் கூலி தரும்" என்று பொதுமறை கூறுதலின், முயற்சி பயன்படாது போவதொருவாற்றானு மின்றாம்; ஆகலின், நல்லோர் கூறியவற்றை யுற்சாகத்தோடு செய்துவருபவர் நன்மையென்பனவற்றை யெல்லாம் பெறுவர் என்பது திண்ணமாம்.

உலகந்தோன்றிய நாள்முதற்கொண் டிதுகாறும் மேன்மைபெற்று விளங்கியவரியாவரும் முயற்சியால் முன்னுக்குவந்தவரேயாவர்; உதாரணமாக—நமது பிரிட்டிஷ்ராஜாங்கத்தார் உலகத்துள் ஐந்திலொருபாகத்தை யாண்டு ஒப்புமுயர்வுமின்றி விளங்குவதற்கேது, அவரது முயற்சியன்றிப் பிறிதென்னும்? அவர்வளர்பிறைபோல வளர்ந்துவருவதும், அவரும் அவர் போன்றவரு மொழிந்த மற்றவர் தேய்பிறைபோலக் குறைந்துவருவதும் எதனால்? முயற்சியினாலும் அஃதின்மையினாலு மன்றோ?

மிருகவர்க்கங்களுள் யானைபெரியதும் கூர்ங்கோட்டதுமாக விருந்தும், சிறியதும் கூர்ங்கோட்டில்லதுமாகிய புலிக்கஞ்சுவதற்கேது, யாது? முயற் சியின்மையேயன்றோ? நிற்க. (கோடு - கொம்பு).

முயற்சியானது இகலோகசாதனத்திற்கும், பரலோக சாதனத்திற்கும், மோட்ச சாதனத்திற்குங் காரணமாக விருத்தலின் முயற்சியே ஒருவர்க்குப் பெரும்பாக்கியமாம்: முயற்சிவிலைகொடுத்துவாங்கும் பொருளதன்றாகலின், அதுபற்றி வருத்த முறுவதற்குக் காரணமின்று. நாம் நம்முடைய வாற்றலுக் கேற்றவாறாகச் செய்வனவற்றைச் செய்தும், தவிர்வனவற்றைச் செய்யாதும் வருவோமாயின், இம்மையில் புகழ்பொருள் புண்ணியங்களையும், மறுமையில் சுவர்க்கவின்பத்தையும், காலக்கிரமத்தில் மோட்சத்தையும் பெறுவோ மென்பதற்கு யாதொரு தடையுமின்றாம். கடவுள் நமக்கு மனிதவுடம்பைக் கொடுத்ததோ டமையாது, இது நன்று, இது தீது எனப் பகுத்தறியும் புத்தியையுங் கொடுத்ததற் கேது, நாம் முயற்சியினாலே முன்னுக்கு வருதற் பொருட்டன்றோ? ஒவ்வொருவனு முயர்வதற்கும் தாழ்வதற்கு மேது அவனவனது முயற்சியேயா மென்பது கடைபோக வுற்று நோக்குவார்க்கினிது விளங்குவதாமாகலின், இனியேனும் நல்லனவற்றைச் செய்வதில் சோம்பியிராது, அவற்றைச் செய்ய முயற்சிகொண்டு முன்னுக்குவா முயலவேண்டும். படித்து முன்னுக்கு வருவதற்கும், பொருளைச் சம்பாதிப்பதற்கும், போகத்தைத்துய்ப்பதற்கும், புராணேதி காசங்களைப் படித்தோ கேட்டோ பரலோகசாதனங்

களைத் தேடுவதற்கும், பிறவற்றிற்கும் முயற்சியே மூலகாரணமாக விருத்த லின், அதனைப்பெற்று, அதன்வழி யொழுகு கின்றவ ரொருகாலத்தும் அல்லலடைவதின்ரும். முயற்சியால் முன்னுக்குவந்து பின்னுளாரியாவ ரும் போற்றவாழ்ந்தவர் பலரென்பதற்கு மார்க்கண்டேய முனிவர் முத லாயினரே தக்க சான்ருேராவர். மார்க்கண்டேய முனிவர் முயற்சியால் முன்னுக்கு வந்தவரென்பது,

"உலையா முயற்சி களைகணு வூழின்
வலிசிந்தும் வன்மையு முண்டே - யுலகறியப்
பான்முளை தின்று மறலி யுயிர்குடித்த
கான்முளையே சாலுங் கரி" என்று நீதிநெறி விளக்கங் கூறுவதனு லினிது விளங்குவதாம்.

"யான் பிரயத்ந வடிவமுயற்சி யுடையோனென்னு மனுபவத்திற்கு விஷயம்யாதோ அவ்விஷயத் திருப்பதும், குணத்தன்மைச் சாதியின் வியாப்பியமான சாதியாதோ அச்சாதியை யுடையதுமான குணம் முய ற்சி யெனப்படும்" என்று நியாயப்பிரகாசம் முயற்சிக் கிலக்கணங் கூறு கின்றது.

சூடாலை.

முதலங்கம்-ஐந்தாங்காட்சி.

(13-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

பத்மாவதி:—(சூடாலையின்முகத்தைப்பார்த்து) பங்கயவல்லி! அடியேனது மனமிப்போது விகடகவியின் வார்த்தையால் விகாச மடையா திருக்கின்றது. காணப்படுவதெல்லாம் கனவுலகம் போன் றழியு மியல்பினவாக விருத்தலின், அழியும் பொருளை விட்டு, ஆநந்த நிலையைப்பெற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்; அதற்கு என் மனம் ஒத்துவராமை பற்றி மிகவும் வருத்தமுறு கின்றேன். பெரியார் கூறியவாறு தனித்திருத்தலே தடையற்ற ஆநந்தம் விளங்குவதற்குத் தக்கசாதனமாமென்று தாங்க ளொரு சமயங் கூறியதைத்தமியே னடிக்கடி சிந்தித்து வருகிறேன்.

சிகித்துவசன்:—சூடாலை! பத்மாவதியின் வார்த்தை மிக வுத் தமமாக விருக்கின்றது. நான் பத்மாவதியைச் சாதாரணமாக

வெண்ணியிருந்தேன். இப்படிப்பட்ட தோழியுனக்குக் கிடைத்தது பெரும்பாக்கியமே.

பத்மாவதி நாணியொரு புறமாக நிற்கிருள்.

சூடாலே:—(விகட கவியை நோக்கி) அம்பலத்தாடி! விகடஞ் செய்வதொழிந்து நீ மேன்மையுறுவ தெப்போதோ? நாம் நம்முடைய வாழ்நாள் முழுதும் விகடமாக விருக்கின்றனவென்றுணர்ந்தாலன்றோ விகடத்தினின்றும் நீங்கியுய்தல் கூடும்.

விகடகவி:—அம்மணி! தமியேன் வார்த்தையிப்போது சபைக்கேற்காததாக வாயிற்று; தாங்கள் முன் பொருமுறை எனக்குத்தத்துவமாகக் கூறிய விஷயம் ஞாபகத்திலிருக்கின்றது; ஆனாலும், வாசனைப்பழக்கத்தால் விகடஞ் செய்வதே மேற்பட்டு நின்றது. இஃதொழிவ தெப்படியோ?

சூடாலே:—(சிகித்துவசனைப்பார்த்து) வேந்தர் வேந்தே! விகடகவி கூறுவதைக் கேட்கக் கேட்க மிக வியப்பாக விருக்கின்றது.

சிகி:—ஆம், ஆம். பாழும் விடகத்திலழுந்தித் தன்னையேயன்றிப் பிறரையும் பாராமுகமாக்கும் இவ்விகடகவிக் கிவ்வெண்ணமுண்டாயது பேராச்சரியமே.

விக:—(அடக்கமாக நின்றுள்ள பத்மாவதியை நோக்கி) அதோ நிற்கின்ற பத்மாவதியைப்போல என்னையுமாக்க ஒருவழி கூறவேண்டும்.

சூடாலே:—விகடகவி! ஆநந்தாசிரமத்தில் ஆதிவாரந்தோறும் ஆத்துமதத்துவத்தைப்பற்றிச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளுபந்நியாசஞ் செய்கிருரென்பது உனக்குத் தெரிந்ததேயன்றோ? அதற்கு யான் மாகாராஜாவுடன் போகும் போது நீயுமொரு சமயம் வந்திருக்கின்றாயன்றோ? அங்குச்சென்று அம்மகாத்மாவினது உபந்நியாசத்தைக்கேட்டு, கேட்டவாறு நடப்பையாயின், நீகேட்ட வழி யுள்ளவாறு விளங்கும்.

சிகி:—சூடாலே! அவரைப்பற்றி நல்லபிப்பிராயங் கொள்ளாத இவ்விகடகவிக்கு, அவர் கூறுவது தகுதியுடையதாமோ?

சூடா:—உண்மையே. ஆயினும், எனக்குத் தெரிந்ததைக் கூறினேன்.

பத்:—கருணை நிரம்பிய கற்புடை நங்காய்! அடியேன்கூறுவ தொன்றைக் கவனித்தல்வேண்டும். சுவாமிகளைப்பற்றித் தாங்க ளொரு சமயம் வியந்து பேசியிருந்தபோது தற்செயலாக விகட கவிவந்து, சிவப்பிரகாச சுவாமிகளிடத்துள்ள மகிமையாது? அவர் சாப்பிடாமலிருக்கின்றனரா? மல ஜலப்பிரவர்த்தியில்லாம லிருக்கின்றனரா? என்றற்றொடக்கத்தனவாகவிகழ்ந்து கூறியவிஷ யம் ஞாபகத்தி லிருக்கக்கூடும்.

பத்:—ஞாபகத்திலிருக்கின்றது! இரும்பும் பரிசனவேதியால் பொன்னா மன்றோ? இவ்விகடகவி குணவானாகலாமென்று கருதித் தான் இவ்வாறு கூறினேன். ஞானியின் சிறந்தவிலக்கணம் நிரா சை யென்பதை யறியாது பலர் பலவிதமாகக் கூறுகின்றனர். "உலைவாயை மூடலாம்; ஊர்வாயை மூடமுடியுமா?" என்னும் பழமொழி யுனக்குத் தெரியாததன்றே.

விக:—"கற்புடைத் தன்பு முடித்துநாண் மெய்ப்பூசி, நற்குண நற்செய்கை பூண்டு" உள்ள மாதரசியே! தமியேன் வாழ்நாள் எல் லாம் வீழ் நாளாக்க, விகடஞ் செய்து வீணானது பற்றிப்பெரிதும் வருத்த முறுகின்றேன். இனித் தாங்கள் கூறியவாறு ஆநந்தா சிரமத்திற்குப்போய் வருகிறேன்.

சிகி:—சூடாலை!பரபாப்பினோடே பலபல செய்துஇரவு பகல் பாழுக்கிறைக்கும் விகடகவியையும் நீ கணப்போது கூறிய வார்த் தையால் ஓரதிகாரி புருஷனாக்கி விட்டாய். உன் மதியே மதி!

சூடா:—சூரியோதயத்தால் (மலரும் பக்குவம் வாய்ந்த) தாமரைப்போது மலர்வதுபோல நல்லோர் வார்த்தையால் புண் ணிய கர்ம பரிபாக முடையவரது சித்தம் உபசாந்தத்தை யடை கின்றது. நானிங்குப் புதுவதாக வொன்றுங் கூறவில்லையே! சுவாமிகள் கூறியவற்றுள் இரண்டொரு வார்த்தையே யன்றோ கூறினேன். இவ்வார்த்தைகளே விகடகவியை விவேகியாகச்செய்ப் வேதுவாயினவென்று நினைக்கின்றேன்.

சிகி:—(பத்மாவதியை மிக அன்பாக நோக்கி) திருவினும் நல்ல செல்வமே! இங்கு விகடகவியு மிருக்கட்டும்; நாம் நிராசை யைப்பற்றிப் பேசுவோம்.

பத்:—பாக்கிய வதி! அடியேனும் அருகே வந்திருக்கலாமோ?

சிகி:—சூடாலே! தடையென்ன? வரச்சொல்?

(பத்மாவதி ஒருபுறம் வந் தடக்கமாக உட்கார்ந்தாள்.)

சூடா:—விகடகவி! நாங்கள் பேசும்போது நீயொன்றும் பேசுவதுகூடாது. "அவள் சந்து விட்டாள் நான் வந்து விட்டேன்" என்பதுபோல இடையே புகுந்து பேசுவதாக விருந்தா லிப்போதே எழுந்துபோய்விடு; இடையிடையே வந்து சிரிப்புண் டாகுமாறு ஏதேதோ பேசிப்போகும் வழக்கத்தை யின்று முதற் கொண்டு விட்டொழி.

விக:—வேந்தர் வேந்தரே! மகாராணி கூறுவதைக் கேட் டீர்களா? நானினி யொருபோதும் அந்தப் புரத்தில் விகடஞ் செய்யமாட்டேன்.

சூடா:—இன்று முதற்கொண்டெங்கும் விகடஞ் செய்வதை விட்டொழிந்தால் நீ பிழைக்கும் வழி கண்டு பிழைக்கக் கூடும்.

விக:—நான் பிழைக்காமலா யிருக்கிறேன். உயிருடனிருக்கு மென்னைப் 'பிழைக்கும் வழிகண்டு பிழைக்கக்கூடும்' என்று கூறுவது பேராச்சரியமாகவிருக்கின்றது.

பத்:—(அரசனை நோக்கி) விகடகவி கூறுவதெப்படி யிருக் கின்றது பாருங்கள்.

சிகி:—விகடகவி! உனக்குப் பழைய வாசனை சிறிதும் நீங்க வில்லை. சூடாலையின் வார்த்தைப்படி நடப்பதானால், இங்கிரு; இல் லாவிட்டால், எழுந்து வெளியே போய்விடு.

விக;—மகர்ராஜாவே! நானென்னசெய்வேன்; பழக்கவாசனை யால் அவ்வாறு பேசும்படி சம்பவித்தது; இனி வாயைக்கெட்டி யாக மூடிக்கொண் டிருக்கிறேன்.

சூடா:—விகடகவி! பேசாதிரு.

சிகி:—சூடாலே! நிராசையென்றாலென்ன? அஃதெப்படி வரும்! நிராசையினால் வரும்பயன்யாது? என்பதுபற்றி விசாரிப் போம்.

சூடா:—அப்படியே செய்வோம்.

சிகி:—சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் "ஒருபற்றுமின்றியிருப்பவர் சுகக்கடலாக விளங்குவர்; பற்றுக்களைக் காயத்தால் விடுவதினும் மனத்தால் விடுவதுநன்று; மனத்திற்பற்றற்றிருப்போர் ஆசையென்னும் பேயையழிக்குந் திறத்தினராவர்; ஆசையென்னும் பேயொழிவதே பேராநந்தமாக விளங்குவதற்கேதுவாம்" என்று சென்ற பௌர்ணமியன்று திருவாய் மலர்ந்தருளியது கண்ணுக்கினிய கட்டழகி! உன் ஞாபகத்திலிருக்கின்றதா?

சூடா:—ஒருவாறு ஞாபகத்தி லிருக்கின்றது. அவர் கூறியவா றொழுகினல், நிராசை யுண்டாகுமென்பது என்னுடைய கருத்து.

சிகி:—சூடாலே! நிராசையென்பதுயாது? ஆசையில்லாதிருத்தலன்றோ? ஆசையில்லாதிருக்க முடியுமோ? நிராசையாயிருப்பதென்பது கூடாதகாரியமாமென்று தீர்மானிக்கின்றேன்.

சூடா:—காணப்படும் பொருள்களுள் யாதும் இன்பமு மாவதன்று; இன்பசாதனமு மாவதன்று. காணப்படும் பொருள்களுள் சிலவற்றல் இன்பமுண்டாவதாகத் தோன்றினும், முடிவில் அவ்வின்பம் துன்பந்தருவதாமென்று விளங்கினலன்றோ, நிராசையுண்டாகும்? நிராசையென்பது இது வேண்டுமென் றழுத்தமான வெண்ணமில்லாமையேயாம். தன்னையறிந்தின்பவடிவமாக விளங்கிய சாதுக்கள் தாம் வாஸ்தவமான நிராசையையுடையவர்களாகவிருப்பர்.

"ஏதேது வந்தாலு மேதேது செய்தாலும்
ஏதேதி லின்புற் றிருந்தாலும் - ஏதேதும்
தானுகா வண்ணந் தனியே தெரிந்திருக்கும்
ஞானுகா ரந்தானே நாம்".

என்று பெரியார் கூறியவாறு எதுவந்தாலும் எதுசெய்தாலும் என்ன வின்புற்றாலும் அவற்றுள் ஒன்றும் தானுகாது தனித்து, அவற்றிற்குச் சாட்சியாக விளங்குமுத்தமரன்றோ நிராசையின்பயனை சுட்டற்ற சுகாதீதநிலையை யுறுவர்.

சிகி.—விகடகவி! சூடாலை கூறியவிஷயம் விளங்கியதா?

விக:—என்ன விளங்கியது? மகாராணியார் கூறிய சொற்ருெடர்கள்தாம் விளங்கியன: அச்சொற்ருெடர்களின் பொருள் பத்மாவதிக்கும் தங்களுக்கும் விளங்கியிருக்கலாம்.

சூடா:—"எனக்குமிக் கவிதனக்கும் எத்தனை தூரமாமால்" என்றவாறு இவ்விசாரத்திற்கும் விகடகவிக்கும் இப்போது வெகு தூரமாம். நாம் இனி அதுபற்றித் தொடர்ந்து பேசுவோம்.

விக:—ராஜபூஷணி! 'இப்போது வெகுதூரமாம்' என்று தாங்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியதனல், வேறெப்போ தெனக்கது சித்தியாம்?

சூடா:—காமக் குரோதம் கடும்பற்றுள்ளம் மானம் உவகை மதமென்பன வொழிந்தவிடத்துச் சித்தியாம்.

சிகி:—வனப்பிற்கரசி! நிராசையின் சொரூபம், ஏது, பயனென்பனவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறவேண்டும். விரிவாகக் கூறினல், என்மனம் அவற்றைச் சிந்தித்தல் முடியாது?

சூடா:—மகிதலபதி! அவ்விஷயங் தங்களுக்குத் தெரிந்ததேயாம்; எத்தனையோமுறை சுவாமிகள் கூறக்கேட் டிருக்கின்றீர்கள்; ஆனுலும், ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

(1) உடம்பிலும் அதுசம்பந்தமான பொருளிலும் யானெனதென்னு மபிமானமின்றி யிருத்தல் நிராசையின் சொரூபமாம்.

(2) உடம்பும் பொருளுமுண்மையில் துக்கசாதன மென்றுணருதல் நிராசைக் கேதுவாம்.

(3) ஒருவாற்ருனும் மனந்தடுமாறுதலின்றி ஆநந்தக் கடலாக விளங்குதல் நிராசையின் பயனும்.

சிகி:—செவிக்கினிய செஞ்சொல்லுடையாய்! உன்வார்த்தை தேவாமிருதம்போன் றிருக்கின்றது. இதுபற்றிச் சிந்தனைசெய்து பிறகுன்னேடுசம்பாஷிக்கின்றேன். நேரமாயிற்று; போவோம்.

(எல்லோரும் போகிருர்கள்).

முதலங்கம் முற்றிற்று.

உபநிஷதார்த்த தீபிகை.

மகோபநிஷத்.

(22-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

(30) அதற்குச் சுகர் இச்சம்சார ஆடம்பரமானது எவ்வா றெழும்பியது! எவ்வாறு நாசமாகும். இதை உள்ளபடி எனக்குச் சீக்கிரம் சொல்ல வேண்டு மென்றார்.

(31) அப்பொழுது ஜனகரால் சொல்லப் பட்டன வெல்லாம் முன்னரே மகா மேதாவியாகிய வியாசரால் சொல்லப் பட்டனவே.

(32-33) (சுகர் சொல்லுகின்றார்) இதுமுன்னர் எனக்குவிசேஷமாகத்தெரிந்ததே; இதையே என்பிதாவும் நான் கேட்டபொழுது சொன்னார். வாக்குப் பெற்றவர்களுக் கெல்லாம் சிரேஷ்டரான தங்களாலும் அவ்வர்த்தமே(பொருளே) சொல்லப்பட்டது. சாஸ்திரங்களிலும் அவ்வாக்கியார்த்தமே காணப்படுகின்றன.

(34) (இச்சம்சாரம்) மனோ விகல்பத்தா லுண்டானது; அவ் விகல்பம் நாசமடைந்தால் அதுவும் நாசமடையும். இவ்வாறு (ஞானக்கினியால்) எரிக்கப்பட்ட சம்சாரமானது சாரமற்றதென்பது நிச்சயம்.

(35) இது (இவ்விகல்ப மானது) என்ன?அதை ஓ மஹானே! சத்தியமாகவும் சலனப்படா(சந்தேக விபரீதங்களுண்டாகா)வண்ணமும் சொல்ல வேண்டும். பிராந்தி யடைந்த மனதாலுண்டாகிய ஜகமானது தங்களால் சாந்தியடையும்.

(36) (ஜனகர் சொல்லுகின்றார்) ஓ சுகரே! நான் இப்பொழுது சொல்லப் போகின்றது புத்தியின் சாரத்துக்கு உள்ளுக்குள்ளானதாம், எதை யறிவதால் ஜீவன் முக்தி தசையை யடையலாமோ அத்தகைய ஞானத்தின் விரிவைக் கேள்.

(38) திருசிய மென்பதில்லை யென்னும் ஞானத்தால் மனதிற்குத் திருசியத்தின் ஒழிவு உண்டாகும்; அதனால் மேன்மையாகிய நிர்வாணசுக முண்டாகும்.

(39) வாசனைக ளெல்லாவற்றையும் மிச்சமின்றிச் சிரேஷ்ட மாகப் பரித்தியாகஞ் செய்தலே (விடுதலே) மோக்ஷமென்று சத் துக்கள்சொல்வர். அதுவே நிர்மலத் தன்மையை யடையும்வழி.

(40) சுத்தவாசனையைப் பெற்றவரெவரோ அவர்மறுபடியும் ஜன்மமாகிய அநர்த்தத்தை யடையமாட்டார். அவர்கள் அறிய வேண்டுவனவற்றை யறிந்தவ ரென்றும், ஜீவன் முக்தரென்றும், மகா புத்திமான்க ளென்றும் சொல்லப் படுவார்.

(41) ஓ சுகப்பிரஹ்மமே! பதார்த்தங்களின் பாவனை திடமா யிருத்தலே பந்த மென்று சொல்லப்படும்; (அவ்வசுத்த) வாசனை மெலிவடைதலே மோக்ஷ மெனப்படும்.

(42) தபசுமுதலிய காரணமொன்று மின்றியே எவனுக்குப் போகங்கள் ருசிக்கவில்லையோ அவன் ஜீவன் முக்தனென்று சொல்லப்படுவான்.

(43) எவன் எப்பொழுதும் காலக்கிரமத்திலுண்டாகும் சுக துக்கங்களில் சந்தோஷத்தையாவது துக்கத்தையாவது அடைவ தில்லையோ அவன் ஜீவன் முக்தனென்று சொல்லப்படுவான்.

(44) எவனுடைய உள்ளமானது சந்தோஷம், கோபம், பயம், குரோதம், காமம், லோபம் என்பனவற்றின் பார்வையால் தொடப்படாம லிருக்கின்றதோ அவன் ஜீவன் முக்தனென்று சொல்லப்படுவான்.

மு. கே. நாராயணசாமி ஐயர் B.A., B.L.

தவத்தைச் செய்வா ரவத்தை யடையார்.
மறைவழிப் படுவார் பழிவழி விடுவார்.
நெஞ்சை யடக்குவார் புன்செயல் மடக்குவார்.
திருக்குற ளோதின் கருக்கொளல் மாறும்.
தெய்வநிந்தை தீமை யெலாந்தரும்.
நல்லன செய்வார் அல்லன காணார்.
வாழ்நாட் கழகு வாய்மை யுடைமை.
பிறன்மனை செல்வார் பெருமை யிழப்பார்.

இந்திரபீடம் கரபாத்திர சுவாமிகளின்

சம்பிரதாய சிந்தனை வாக்கியம்.

(43-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

(15) வைராக்கியம் பத்தி ஞான மென்பதெப்படி யெனின், (1) பஞ்ச இந்திரிய விஷய நினைவெல்லாந் தானல்லவென்று விட்டு நீங்கின நினைவே வைராக்கியமாம்; (2) அந்தநினைவேதானாகிய வறிவிலே யாசை வைத்ததே பத்தியாம். (3) அந்த அறிவு தானே சச்சிதாநந்த சொரூப மென்று நினைத்துச் சிந்தனஞ் செய்தறிவதே ஞானமாம்.

(16) அஞ்ஞானத்திற் பிறந்த அறிவு நித்தியமல்ல வென்பதெப்படி யெனின், இந்தத்தேகம் முன்னே யிருந்ததா? இல்லை. இப்படி யிருக்கிறதென்றால், இந்தத் தேகம் வெளியிலே தோன்றும் போது உள்ளே ஞான மிருந்ததா? இல்லை. இந்த அறிவு முன்னே யிருந்ததா? இல்லை. என்னமா யிருக்கிறது? அஞ்ஞானமா யிருந்தது. ஆனா லிப்போது அஞ்ஞானத்திற் பிறந்த அறிவு நித்திய மல்லவே; ஆகையா லிது சொரூப வறிவன்று.

(17) விஷயம் வந்தடுத்தாலெப்படி போமெனின், (1) தன்னினைப்பென்று பார்த்தால் போம்; போகாவிடில், (2) தன்னிச்சை யென்று பார்த்தால் போம்; அதற்கும் போகாவிடில் (3) தனதனுபூதியாற் போம்; அதற்கும் போகாவிடில் (4) புசித்தாற் போம்.

(18) 1. இன்னுங் கெட்டவனென்று தோன்றுவதும், 2. நல்லவனென்று தோன்றுவதும், 3. பாம்பு புலியென்று தோன்றுவதும், 4. இன்னு மனேகந்தோன்றுவது மிந்த நான்கு விதத்தாற் போம்.

(19) இன்னும் விவேகமெங்கே? அனுபூதியெங்கே? எனின், உள்ளே விவேகபோதம்; வெளியி லனுபூதி.

(20) அவித்தையை வித்தை கெடுக்குமானால், வித்தை எதனாற் கெடுமெனின், அந்தகாரத்தைக் கெடுத்த தீபப் பிரகாசம் ஆதித்தன் சன்னிதானத்திற் கெட்டாற்போலச் சுபாவஞான மகலாத சோதியிற் கெடும்.

(21) இன்னுந் தானுயிருக்கத் தன்னை மறந்த தெப்படியெனின், சம்புவைச் சமபாவனை பண்ணுது பிரித்துப் பாவிப்போர்க்கு அதன் மயமாதலேயாம்; அன்றி வேறு பிரிக்கக்கூடா தாகையால், சம்புவை மறந்தாய்.

(22) உள்ளது மில்லதும் போய் விலக்ஷணஞ் சிந்திப்ப தெப்படி யெனின், அறிவை நாடினுல் ஆகாரம் போம்; ஆகாரம் போகவே அறிவுங் கூடப் போம்; அப்போது உள்ளதுமில்லதும் போம்; போகவே, தானுயிருக்கிற விலக்ஷணஞ் சித்திக்கும்.

(23) இன்னும் நீ என்னமா யிருக்கிறுயெனின், தேகாகாரமாயிருந்த நான் அறிவைத் தவிர இல்லை யென்கையால், அறிவாயிருக்கிறேன். அந்த அறிவு எப்படி யிருக்கிற தெனின், அஃதவயவ ரகிதமான படியினுல் அகண்டமான ஈஶ்வரசொரூபமாகவிருக்கிறேன்; அப்படியே யிருக்கின்றனையா வெனின், ஆகாரம் போகும்போது அறிவுங் கூடப்போகும்; அப்பாலெப்படி யிருக்கிறு யெனின், சுகமாயிருக்கிறேன்; சுகமா யிருக்கிறே னென்று சொல்லுகிற வகங்காரவறிவு இருக்கிறபடியினுல் அது கூடாதெனின், என்னிடத்தி லுண்டான அறிவு நான்தானே.

(24) இன்னுஞ் சொரூபமாவது யாதெனின், எந்த நினைவு தன்னை மறந்ததோ அந்த நினைவை நினைக்கிறதுதானே சொரூபம்.

(25) இன்னுந் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை எப்படியெனின், தன்மை-தானுயுள்ள வனுபூதி; முன்னிலை-அறிவிலனுபூதி; படர்க்கை-ஆகாரத்திலனுபூதி.

(25) இன்னும் அஸ்தி யென்று அறிந்த அறிவு தானென்பதெப்படி யெனின், அஸ்தியாவது ஆகாரம்; அறிந்தது போதம்; அறிவென்பது பூரணம்; தானென்பது சொரூபம். ஆகாரமு மறிவுங் கூடிக்கெடுவது பூரணமுந் தானுங்கூடி விளங்கிப்போம்.

சத்தியநெறி செவின் சித்தியாதில்லை.
தெய்வ மில்லென்பார் தீவினைக் கஞ்சார்.
கொண்டாற் கிணங்கியாள் பெண்டாட்டி யாவாள்
இன்சொற்கூறல் எவர்க்கு நன்று.

நீதிசதகம்.

(41-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

(அ) (தனத்தையே பெரிதாக நினைத்து அதிலேயேகருத்துள்ளவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கூறுகிறார்).

31. பிராம்ஹண்ய முதலிய ஜாதி ரஸாதலத்தை அடையட்டும்; தைரியசௌரியமுதலாகிய குணகணங்கள் ரஸாதலத்திற்குக்கீழானபாதாளத்தை அடையட்டும்; நல்லஸ்வபாவமானது பர்வதத்தின் உச்சியிலிருந்து கீழேவிழுந்து நாசத்தை யடையட்டும்; வம்சமானது அக்னியினால் தகிக்கப்படட்டும்; சத்துருவாயிருக்கிற சௌரியத்தின் தலையில் சீக்கிரமாக இடி விழட்டும். (உன்னுடைய அபிலாஷிதம் யாது? எங்களுக்குத்தனம் ஒன்றேபோதும். இந்த ஒருதனமன்றிச் சௌரியம் முதலிய ஸமஸ்தகுணங்களும் திருணலேசத்திற்கு ஸமானமே.

(அ) (குணம் இராத பக்ஷத்தில் கேவலம் தனத்திற்குப் பிரயோஜனமில்லை யெனின், தன மிருந்தால் ஸகல குணங்களும் உண்டாகுமென்று கூறுகிறார்).

32. எவனுக்குத் தனமிருக்கிறதோ அவன் தான் நல்ல குலத்திற் பிறந்தவன்; அவனே பண்டிதன்; அவனே சாஸ்திரக்ஞன்; அவனே குணக்ஞன்; அவனே பேசுகிறவன்; அவனே பார்க்கத் தக்கவன். ஸகல குணங்களும் தனத்தையே ஆச்ரயித்துக்கொண் டிருக்கின்றன.

(அ) (இரண்டு சுலோகங்களால் தனத்திற்கு நாசப்பிரகாரத்தைக் கூறுகிறார்).

33. அரசன் துர்மந்திரியினால் நாசமடைகிறான்; ஸந்யாஸி ஸங்கத்தினால் நாசமடைகிறான்; † லாலனத்தினால் நாசமடைகிறான்; பிராம்ஹணன் வேத சாஸ்திரங்களை அப்யாஸம் பண்ணாமையால் நாசமடைகிறான்; குலம் துஷ்டபுத்திரனால் நாசமடைகிறது; நல்ல ஸ்வபாவமானது துர்ஜனங்களுடைய சேர்க்கையால் நாசமடைகிறது; லச்சையானது (நாணமானது) மத்தியபானஞ்செய்வதால் நாசமடைகின்றது; கிருஷியானது (பயிரானது) பாராமையினால் நாசமடைகிறது; ஸ்நேகமானது (அந்நியதேச) சஞ்சாரத்தினால் நாசமடைகிறது; மித்திரபாவமானது பிரீதியிராமையினால் நாசமடைகிறது; ஸம்பத்தானது நீதியிராமையினால் நாசமடைகிறது; தனமானது கொடுப்பதாலும் பிரமாதத்தாலும் (தவறுதலாலும்) நாசமடைகிறது.

34. தனத்திற்குத் தானம் போகம் நாசம் என்னுமிம்மூன்று வழிகளுண்டு. எவன் கொடுக்காமலும் புஜிக்காமலும் இருக்கிறானோ அவனது

---

† லாலனம் - பிரியம்.

தனத்திற்கு மூன்றாவது வழி எற்படும். அஃதாவது திருடர் முதலியவர்களால் நாசம் எற்படும்.

(அ) எப்பொழுதும் தானம் பண்ணுகிறவனுக்குத் தனவிரயத்தினாலுண்டான கிருசத்தன்மையும் (மெலிவும்) சோபகாமாமென்று கூறுகின்றார்).

35. எங்ஙனம் சாணை பிடித்த ரத்னமும், ஆயுதத்தால் காயத்தை யடைந்த யுத்தவீரனும், மதத்தால் இளைத்த யானையும், சரத்காலத்தில் சிறிது மணற் குன்றோடு கூடிய நதியும், ஒரு கலைமாத்திரம் மிஞ்சியுள்ள சந்திரனும், மன்மத யுத்தத்தினால் சிரமமடைந்த நவயுவதியும், கிருசத்தன்மையால் சோபிக்கிறார்களோ அங்ஙனமே யாசகர்களுக்குக்கொடுத்துச் செலவழிந்த தனத்தையுடைய புருஷர்கள் கிருசத்தன்மையாலேயே சோபிக்கிறார்கள்.

(அ) (புருஷர்களுக்குத் தனம் இராத காலத்திலும் தனத்தையடைந்த காலத்திலுமுள்ள விசேஷத்தைக் கூறுகிறார்).

36. ஒரு புருஷன் தெய்வவசத்தினால், தரித்திரனானால், அக்காலத்தில் ஒருள்ளங்கையளவுநெல்வேண்டுமென்று நினைக்கிறான். அவனேபிறகுதெய்வ வசத்தினால் ஸம்பூர்ணமான விபவத்தை (செல்வத்தை) யடைந்தானேயானால் பூமியைத் திருணமாக நினைக்கிறான். ஆகையினால், தன விஷயத்தில் குருத்தன்மையும் லகுத்தன்மையும் நியதமன்று (எப்பொழுதும் ஒருவிதமாக இருப்பதன்று). ஆகையினால்,தனிகர்களுக்குத் தனவிஷயத்திலுண்டான வியாபாரமானது தான்யம் பூமி முதலிய அல்பமஹத்தான வஸ்துக்களைப் பிரகாசம்பண்ணுகிறது. தனமிராத காலத்தில் அல்பமான வஸ்துவையும் பெரியதாக நினைக்கிறான். தனமிருக்குங் காலத்தில் மஹத்தான வஸ்துவையும் அற்பமாக நினைக்கிறான்; தரித்திரர்களுக்கும் தனிகர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட அவஸ்தை பிரத்தியக்ஷஸித்தமாகவிருக்கிறது.

(அ) (ராஜாவை ஸம்போதனம் பண்ணிக்கொண்டு (விளித்து) அவனுக்குத் தனோபாயத்தை யுபதேசிக்கிறார்).

37. ஓ அரசனே ! நீ கோ (பசு) போலிருக்கிற இந்தப்பூமியிலிருந்து தனமாகிய க்ஷீரத்தை (பாலை) க் கறக்க விரும்பினையேயாயின், அந்தக்காரணத்தால் இப்பொழுது காணப்படுகிற கன்றுபோலிருக்கிற ஜனங்களைப் போஷணம்செய். அந்த ஜனமானது எப்பொழுதும் நன்றாகப்போஷிக்கப்பட்டால் இந்தப் பூமியானது கல்பகலதை (கொடி) போலப் பலவிதமான பலத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. (ஆகையால், பலவிதமான பலத்தையடையவேண்டியதற்காக லோக ஸம்ரக்ஷணம் அவச்யம் செய்யத்தக்கது என்று கருத்து).

வி-ஸா-ராமச்சந்திர சாஸ்திரியார்,
விஷ்ணுபுரம்.

நீலகண்ட தீக்ஷிதரவர்கள் இயற்றியருளிய

வைராக்கிய சதகம்.

(36 - பது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

16— சமஸுகத்தில் ரஸத்தை யறிந்த பெரியோர்கள் † ஸூகரான்ன விஷயத்தில் தேவர்கள்போலக் காமிய ஜனங்களால் ஆவலோடு அனுபவிக்கப் படுகிற காமஸுகத்தில் வெறுப்பை யடைகிறார்கள்.

17— விக்ஷேபத்தையேயடைந்து மிகவும் விகாஸத்தை யடைகின்ற ஞானத்தை யுடையவர்கள் தமது சேஷ்டைகளைப் பிறருடைய சேட்டைகளைப் போலப் பார்க்கிறார்கள்.

18— அகாரணமாய்ப் பிரியத்தையும் அவ்வாறே அகாரணமாய்ச் சந்தோஷத்தையும் அடைகிற மூர்க்கர்களைத் தீரர்கள் விளையாடுகிறகுழந்தைகளைத் தந்தைகள் அனுசரிப்பது போல அனுஸரித்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள்.

19— ஜலத்தால் போஷிக்கிறவ னிடத்திலும் புஷ்பம் பழமென்னு மிவற்றை அபஹரிப்பவ னிடத்திலும் விருக்ஷங்கள் ஸமமாயிருப்பது போலப் பெரியோர்கள் உபகாரியி னிடத்திலும் அபகாரியி னிடத்திலும் ஸமமா யிருக்கிறார்கள்.

20— யாவர்க்கும் கடம் கடத்தன்மை மென்னுமிவற்றில் நித்யாநித்ய விவேகமிருக்கின்றது.சாந்தியை எது உண்டாக்குகிறதோ அது விவேகம்; மற்றவை யெல்லாம் அவிவேகமே.

(21) யௌவனமுள்ள ஒருவன் காமஸுகம் தனக்குத்தெரியாத போது காலக்கிரமமாக அதில் எவ்வாறு பிரவிர்த்திக்கிறானோ அவ்வாறு பிரும்ம ஸுகத்திலும் யாரோ ஒருவன் பாக்ய வசத்தால் பிரவிர்த்திக் கின்றான்.

(22) விரக்தியையடையும் ஒருவன் ஸ்வாதந்திரத்தில்புத்திராதுகுணங்களையும்,வேறுவிவாஹஞ்செய்யும்போது பத்னியின் குணங்களையும்,பாகம்பண்ணுகிற காலத்தில் ஸஹோதாருடைய குணங்களையும் பார்க்கலாம்.

(23) கடைசிச் சுவாஸம் விடும்(மரண)காலத்திலும் "எங்கட்கு என்ன கதி" என்று எந்த ஜனங்கள் கேட்கிறார்களோ அவர்கள் விஷயத்திலும் பாபிகள் பாபங்களைச் செய்கிறார்கள்.

(24) தாய் தந்தையரோடு சண்டை யிட்டுக்கொண்டே புத்திரருக்குப் பித்ருபக்தியைக் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள்; அவ்வாறு பரஸ்திரீகமனம் செய்துகொண்டே பத்னியினிடத்துச் சாஸ்திரங்களைப் படிக்கிறார்கள்.

---

†பன்றியின் உணவு.

(25) அடைய முடியாததி லிருந்து ஒழிவையடைவதே சாந்தி; பாத்ரமில்லாததே தானம் வாங்காததற்குக்காரணம்; துர்ப்பலமாயிருப்பது க்ஷாந்தி; ஆகிய இவையே இந்தக்கலியில் நிவிர்த்திதர்மங்கள் (வைராக்யத்தையுண்டாக்கக் கூடியதர்மங்கள்).

(26) நீதியை யறிந்தவர்களும், தெய்வத்தை யறிந்தவர்களும், வேதமறிந்தவர்களும், சாஸ்திர மறிந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள்; பிரஹ்மஞானிகளும் அநேகமாகக் கிடைக்கலாம். தமது அஞ்ஞானத்தைத் தெரிந்து கொண்டவர்கள் கிடைப்பதரிது.

(27) தனதுமனம் கலியின் கல்மஷத்தை (தோஷத்தை) யடைந்திருக்கும்போது உலகம் எப்படி ருஜுத் தன்மையை யடைதல்கூடும்? கண்ணில்தோஷமிருக்கும்போது சந்திரனைப்பார்த்தால் அது எப்படி இரண்டாகத் தோற்றுது?

(28) விஷயங்களை யனுகூலப் படுத்துவதற்கு விஷயமுள்ள மனதின் விஷயத்தில் யத்னம் செய்யட்டும்; நேத்திரத்தில் போடவேண்டிய ஔஷதத்தைப் பார்க்கப்படும் வஸ்துவினிடத்திற் போட்டு எவன் ஸமர்த்தனுகவிருப்பான்?

(29) பத்னி பிள்ளைகளிடத்தாசையோடிருக்கிறுள்; பிள்ளைகளோ தகப்பனது தனத்தையடைவதில் வெகு பரபரப்புள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள்; தாயாரழுது கொண்டே யிருக்கின்றுள்; பரலோகம் போகிறவனுக்கு யார் பந்து?

(30) சாகிறவர்களைப்பார்க்கிறார்கள்; மற்றவர்களையுஞ் சாகிறவர்களாகவே யூஹிக்கிறார்கள்; செத்தவர்களைநினைக்கிறார்கள்; இப்படி யடிக்கடி சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், நித்தியமானவர்கள் போலவே கார்யங்களை நடத்துகிறார்கள்.

N. இராமநாதசாஸ்திரி, பண்டிதர்,
அடையாறு லைபிரெரி, சென்னை.

பயனில கூறல் பழிப்பெலாம் பயக்கும்.
அன்புளார் காண்பர் அச்சுதனடியை.
சிந்தனை யற்றல் பந்தனை மாறும்.
அகப்பகை யார்க்கும் அறியாமை யாகும்.
மெய்ப்பயன் கொண்டார் துய்ப்பன கருதார்.
இல்லாட்கழகு நல்விருந் தோம்பல்.

பூங்காவனம்.

(34-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி.)

இரண்டாம் அதிகாரம்.

.. மகாவலி கங்கையானது மாறுபாடுடன் மிதமிஞ்சி மீறி முரண்டு கொண்டு மூர்க்கத்துடனே மெல்லியலார்மனம்போல இருண்டு பிரவாகித்துச் செல்லுகின்றது. தன்னுடைய வங்கம் கவிழமூழ்கிய பூங்காவனம் இதன் பிரவாகத்துளகப்பட்டு அல்லோலகல்லோலப்படும் பொழுது கரையிலிருந்து இவற்றையெல்லாங் கண்ட துறைமுகக் காவற் கிழவன் கூச்சலிட்டு அவ்வழியே சென்ற சிலரை உதவியாக அழைத்து வேறொரு பெரிய வங்கத்திலேற்றிக்கொண்டு போய்ப் பிரேதம்போல உருண்டுவந்த அவளை வெகு பிரயாசையுடன் மீட்டுக் கரைக்குக்கொண்டு வந்து பலவித உபாயங்களினால் உண்ட நீரை வெளியேகும்படி செய்து அறிவுவரப் பண்ணி ஒரு வாடகை வண்டியிலேற்றி அவளது வீட்டுக்குக்கொண்டு போய்த் தந்தையாராகிய அருளானந்த முதலியார் வசம் விடுத்து நிகழ்ந்த சம்பவத்தைக் கூறினான். அவர் பதைபதைத்து உடனே அவளை வண்டியினின்றும் இறக்கி உள்ளே கொண்டுபோய் ஒரு சயனத்தில் வளர்த்தித் தமது குடும்ப வயித்தியரை அழைத்து வந்து ஔஷதப்பிரயோகஞ் செய்வித்துச் சமீபத்திலிருந்து கண்ணை இமைகாப்பதுபோற் பாதுகாத்துக் கொண்டுவந்தார். இடையிடையே இவளுக்கு மயக்கம் வந்து கொண்டேயிருந்தது; பக்கத்தேயிருந்த முதலியார் அன்னாகாரம் இல்லாமல் அழுது புத்திரியுடன் ஆற்றில் மூழ்கியிறந்த அருட்பிரகாசத்தின் எண்ணமுண்டாக ஆ! பரோபகாரங்குடிகொண்ட சற்குண வாலிபனே! என் குடும்ப மரியாதையைக் காத்தருணவானே ! நீ ஜனன தேசம்விட்டு இந்நாட்டிற் கல்விகற்க வந்தது கொடிய ஆற்றில் மூழ்கி இறத்தற்கோ என்று பலவாறுபுலம்பிக் கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டிருக்கும் பொழுது சற்செயலாகக் கண்விழித்த பூங்காவனம் துக்க நிலைமையை யுணர்ந்து தன் நேசனைப் பற்றி வினவினாள். அப்பொழுது அவர் அவன் ஆற்றில் மூழ்கி இறந்து போனான் என்றனர். இதைக்கேட்டவுடன் அன்னம் போன்ற நடையையுடையவளான பூங்காவனம் கூரிய அஸ்திரமானது தேசத்திற்பாயப் பெற்ற மஞ்ஞையைப்போல மயக்குற்று அவருக்கு முன் வீழ்ந்து சகித்தற்கரிய கொடிய துன்பமாகிய கடலுள் அமிழ்ந்தி முன்போல அறிவு மயங்கினாள். முதலியார் மீட்டும் உபசரித்து அறிவுவரப்பண்ண அவள் அழுதுபுலம்பி என்னாருயிரே! எனது கண்ணினுண்மணியே! தேவரீர் அடியாளை நட்டாற்றிற் கைவிட்டு யாண்டுச் சென்றீரோ! அந்தோ என் பாழும் விதி இப்படி முடிந்துவிட்டதா! கருணைவாரிதியே! அந்நாளில் தேவரீர் அடியாளைக் கொடுந்துயரினின்று மீட்டது இதற்குத்தானோ

பாவியாகிய நானும் உம்மைத் தொடர்ந்து வருகிறேன்! வருகின்றேன்!! என்று பலவாறு புலம்பிக்கொண்டிருந்தாள். இது நிற்க,

ஆற்றில் மூழ்கிய அருட்பிரகாசம் நீர்ப்பிரவாகத்தில் எடுபட்டு நெடுந் தூரம் செல்லும்பொழுது அவ்வழியே சென்ற இருவழிப்போக்கர் வெண் மையான ஒருவஸ்து மிதந்துவரக்கண்டு விரைவாக நீந்திச் சென்று பார்த்த போது உருண்டுவந்த வஸ்து ஒரு மனிதனுக இருக்கக் கண்டு தூக்கிக்கொ ண்டுவந்து அவர்களிலொருவன் அவனதுவயிற்றைத் தனதுதலையில் வைத் து அழுத்திச் சுழற்றுதலும் உட்புகுந்த நீரெல்லாம் வெளியேவந்து விட்ட ன. நமது அருட்பிரகாசம்ஆற்றில்திடதைரியத்தோடுநீந்திவந்தமையாலும் நெடுநேரம் ஆற்றில் மூழ்கியிராமையினுலும் சீக்கிரம் அறிவுவந்து கண் விழித்து நடந்து செல்லும்படியான தைரியமுடையவனுய்த் தன்னைமீட்டு விட்டவர்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவர்களைவிட்டு நீங்கித்தனது பிராணு தாரமாகிய பூங்காவனம் ஆற்றில் மூழ்கி இறந்துவிட்டனளென்று துணி ந்து அழுதுவருந்தி வழி நடந்து வரும்பொழுது கண்களினின்றும் சோக பாஷ்பஞ் சொரிய அழுது அன்னநடையாளே! வஞ்சிக்கொடியே! தெ விட்டாத செந்தேனே! அழகார் பசுங்குயிலே! பெண் அரசே! என் கண்ணே! என் கருத்தே! உன் கதியுமிப்படியாயிற்ரே! பாவியாகிய என்னை மறந்தாயோ! அன்றி எந்தப் புண்ணிய சீலர்களால் மீட்கப் பட்டாயோ! அன்றி ஆற்றில் மூழ்கி மடிந்தாயோ! அந்தோ! உன் மதி முகத்தைக் காணேன்! என் மனம் ஊசலாடக் கொடிய நதியில் என்னை ஒன்றியாக விட்டுச்சென்ருயே! ஐயையோ! நான் இந்தப்பழியை எங்கே போய்த் தொலைக்கப்போகின்றேன்! நானும் என்னை மனிதனென்றே நினைத்திருக்கின்றேன். என் பிராணவல்லபியே! நீ யன்ரே உத்தமி! நீயன்ரே கற்பரசி! ஆஹா! நான் என்னவோ வெல்லாம் எண்ணியிருந் தேனே! உன்னைக் கைப்பிடித்து விவாகஞ்செய்வேனென்று ஆசை கொ ண்டு எண்ணுத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி எண்ணி உழன்றேனே! உன் சாதுரிய வார்த்தையில் மயங்கி மாய்ந்தேனே! உன்னைப்போலும் உத்தமப் பெண்கள் உலகத்திலுண்டோ, காந்தாமணியே நான் யாது செய்யப்போ கின்றேன்? நீ ஆற்றில் மூழ்கி இறக்கும் பொழுது பாவியாகிய என்னையும் நினைத்தனையோ! என்று பலவாறு புலம்பிக்கொண்டு வாயுவேகமும்மனே வேகமும் பின்னிட் ஓட்டமும் நடையுமாக ஓடிப்போய் இச்சம்பவத்தைப் பூங்காவனத்தின் தந்தையாருக்குக் கூறுவோமென்று அவள் வீட்டுவாயிலை யடைந்து உள்ளே போதலும் வேலைக்காரனுகிய கோவிந்தன் தற்செய லாகக்கண்டு ஆற்றில் மூழ்கி இறந்த அருட்பிரகாசத்தின் ஆவி இங்கே வந்துவிட்டதுபோலுமென்று அஞ்சி ஓலமிட்டுக்கொண்டு எசமானரும் அவர் புத்திரியும் இருக்கும் அறைக்குள் ஓடிப்போய் ஐயா! பிசாசு! பிசாசு!! என்று கூறிக்கொண்டு அவரது காலடியில் வீழ்ந்து மூர்ச்சை யானுன். பலவித ஆலோசனையிலு மிருந்தமுதலியார் திடுக்கிட்டு அவனது முகத்திற்றண்ணீரடித்து அறிவுவரப்பண்ணி விட்டு நிமிர்தலும் தமக்குப்

பின் அருட்பிரகாசம் நிற்கக்கண்டு தம்பி ஆற்றில் மூழ்கிய நீ எப்படி மீண்டுவந்தாய் என்று கூறி அவனைக்கட்டித்தழுவி ஆசனத்திலிருத்தினர். துக்கத்துடனே சயனித்திருந்த பூங்காவனம் ஆகர்ஷணசக்திகொண்டெழுந்து அவனது காலடியில் வீழ்ந்து கதறினள். அன்புடனே சிநேகமாகி ஆபத்திற் பிரிந்தவர்கள் கூடிடிற் பேசல்வேண்டுமோ ? பூங்காவனம் தனது ஆன்மநேசன் தப்பியதற்காகவும் அருட்பிரகாசம் பூங்காவனம் தப்பியதற்காகவும் ஒருவர்க்கொருவர் ஆனந்தசாகரத்தில் மூழ்கினர்கள். சிறிதுநேரஞ்சென்றபின் அருட்பிரகாசம் அருளானந்த முதலியாரிடமும்குமாரியிடமும் பிரியாவிடைபெற்றுக்கொண்டு கலாசாலையை யடைந்து உள்ளே போவதற்கு உண்டாக்கியிருந்தஇரகசியவாயிலாகச் செல்லும்பொழுது முன்னேன் கண்டு அவனை இவ்வளவுநேரமும் எங்கேசென்ருய் என்று வினவிவதற்கு உண்மையை மறைத்து அண்ணு! நான் ஒரு நாடகத்திற்குச்சென்று இதுகாறும் தங்கிவிட்டேன். இதுவிஷயம் கலாசாலையார் அறியாமல் இரகசியமாக இருக்கட்டுமெனக் கூறித் தனது இடத்திற் சென்று சயனித்து விட்டான்.

(வரும்).

சிவராமலிங்கம் பிள்ளை,
யாழ்ப்பாணம்.

விசாரசூடாமணி.

(15-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

3. மேற்காட்டியவழியை ஒழுங்கோடும் ஸ்திரத்தன்மையோடும் நாம்அநுசரித்து வருவோமாயின், நாட்பட்டவிரோதமாயுள்ள கொள்கைகளைக் கையாளுவது நமக்கு மிகவும் அநுகூலமாயிருக்கும். நமக்குச் சம்பந்த மில்லாதகருத்துக்களை இம்மார்க்கத்தின் உபயோகத்தால் விசாரித்தறிவதே யல்லாமல் நம் சொந்த அபிப்பிராயங்களையும் எதிரிகளின் அபிப்பிராயங்களையும் அளந்தறிந்து சரியான தீர்ப்புகளைப் பெறுவதற்குச் சக்தியுடையவர்களாவோம்; நாம் கொண்ட எண்ணங்கள் முற்றுஞ் சரியானவையல்ல வென்றும், எதிரிகளின்அபிப்பிராயங்கள்முற்றும் தப்பிதமானவையல்லவென்றும் ஐயப்பாடுடையவர்க ளாவோம்; ஒருபக்கம் ஆலோசனை யென்பது சிறிதுமில்லாத பெருந் தொகையாயுள்ள புல்லறிவாளரைப் போல ஏதோ ஒருகாலத்தில் இவ்வண்டப் பரப்பின் ஏதோ ஒருபாகத்திற் பிறந்துள்ள காரணத்தினலேயேஒருவிதச்சமயக்கோட்பாட்டையுடையவர்களாகோம்; மற்ெருரு

அவருக்கு எத்தடையுமில்லை என்பது அறிவீரன்றே. ஆதலால் நீவிர் அவ்வடியவர் நடந்துவந்த திருவடி வருந்தா முன்னம் கடிதினில் போய் அழைத்து வருக என்றனன். கேட்ட காவலரும் பணிந்து விடை பெற்றுப் போய் முனிவரர் அடி வணங்கித் தவமுனிவரேறே! தங்கள் வரவையெம திறைவன் நல்வரவாகக்கொண்டு எதிர் நோக்குகின்றனன். தாங்கள் எழுந்தருள வேண்டுமென்றனர். நாரதரும் அவர்களுடன் பலவாயில்களைக் கடந்து கோமானிருக்கை நண்ணினர். காவலன் கண்டு தன்னுசனம் நீத்து அன்றலர்ந்த மலரனைய முகத்தினனாய் முனிவர்முன் வந்து தொழுது அழைத்துப்போய் ஆசனத்திருத்தி வணங்கினன்; அருக்கிய மாதி நல்கி யுபசரித்து ஒருபுற மொதுங்கி யிவை புகல்வான்.

கலை மிலைந்த தம்பிரானருளே தலையெனக்கொண்டு துணிந்த எம்தலைவ! எம்முன்னோர் பெருந்தவத்தால் அடிகள் நோக இவ்வண்கிருபை புரிந்தீர்கள், தேவரீரையான் தரிசித்தனன். ஜன்மபலன் அடைந்தனன். பாபவிமோசனனாயினேன். அடியனேன் உரைக்குத் தேவரீர் செவிசாய்த்தருளல் வேண்டும். மனோவாக்குக்காயங்களால் இயற்றப்படும் தபசியர் தபசு தீயவராலுமிருகங்களாலும்விக்கினமாகாது அழிவின்றிநிறைவேறுகின்றனவோ; தபசியர்பசியாறப் பலந்தரும் தருக்கள்வனங்களில்தழைத்து வளர்கின்றனவா? தேவரீர் விதிப்படி புரியும் நித்தியானுஷ்டானங்களுக்கு உபகரணமான தண்ணீர்குறைவின்றி பொய்கைகளில் நிறைந்திருக்கின்றதா? தபோதனர்கள் மனமிசைந்து உண்பதற்காதாரமான நீவாரதானியக்கள் விலங்குகளால் அழிவடையாது செழிப்பாய் வளர்கின்றனவா ? பால் பொழியும் இலக்கணமமைந்த ஆவினங்கள் விருத்தியாகித் தீம்பால் பொழிந்து முனிசிரேட்டருக்கு வுதவிபுரிகின்றனவா? சிறந்தகுணம் வாய்ந்தசிடர் ஆசிரியர் மொழிக்கெதிர்மொழிகூறாது நடந்து வருகின்றனரா? அவர்கள்சிலமொடு ஆசிரமந்தங்கி உதவுகின்றனரா? தங்களுக்கு அடியேன் செய்யத்தக்ககாரியமேதேனு முளதா? திருவுளங்கூர்ந்து கட்டளையிட வேண்டுமென்று கூறி அடிவணங்கினன்.

இது கேட்ட நாரதமுனிவர் மன்னர்சென்னி மணிமுடி யிடருந் தாளோய்! பனுவலறிந்து தெளிந்து பாராளும் பார்த்திபனாதலால் நீபாங்காய் வினவினை, மிகமகிழ்ந்தனம். விற்றழும்பு வாய்ந்ததடந் தோள்வேந்தே! வல்லாளபூபாலா! நீவாழி நின்னரசுவாழி; நின்னமைச்சும், கோனும், குடியும் வாழி. நின்னிருதுணைவியர்வாழி. நீடூழிவாழி வாழியென ஆசி கூறி அரசனை யாசனத்தமரச்செய்து பின்னுங் கூறுவர்.

அறமலாதவை புரியாது மறைநூற்படி மகிதலமாளும் மன்னவா? நின்னரசுக்குள் எவர்க்குமொரு குறை யின்றேயின் எம்மனோருக்குக் குறையெங்ஙனம் நேரும் ?

கோகிலாம்பாள் அம்மாள்.
புரசை, சென்னை.

இந்திரபீடம் கரபாத்திர சுவாமிகளின்
சம்பிரதாய சிந்தனு வாக்கியம்.

(98-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

46. சுகமெப்போது? துக்கமெப்போது? எனின், (விஷய) அபாவத்தி லெப்போதுஞ் சுகமாம்; பாவப்பட்டால் துக்கமாம்.

47. சுகமெங்கே யிருக்கிறதெனின், நினைவிற் சுகமிருக்கின் றது; விஷயத்திலில்லை.

(48) இன்னுஞ் சுகதுக்கமெப்படி வருமெனின், மொத்தமா யொருசுகம் பிறக்கும்; அந்தச் சுகத்தையறிய வரவே, (விஷய) ஆகாரமாய்ச் சுகதுக்கமாகும்.

(49) இன்னும் † பாமரகாலத்திலும் பாமர நீங்கிய காலத்தி லும் சுகமெப்படி யெனின், பெண்சாதியின் மீது முழுப்பிரியமிரு ந்தது; அதனுல் அப்போது சுகம்; அவள் மேசாரம்போனுல் துக்கம்; அப்போதவள் செத்தால் சுகம். இப்படி பிரபஞ்சமுன்னே சுகமா யிருந்தது; தாபத்திரயத்தினுலே பிரபஞ்சந் துக்கமாய்த் தோ ன்றி விசாரிக்க (பிரபஞ்ச) இச்சை போயிற்று! சுகமிச்சமா யிற்று.

(50) பொன்னும் ஓடுஞ் சரியாவதெப்படி யெனின், தன் வியாபக ‡லகிரி யேறியிருந்தால், உள்ளத்திற்குச்சமத்துவம்வரும்; அதனுல், துக்கத்திலும் அனுபூதி, சுகத்திலும் அனுபூதியாயிருக் கும் § திரணீகரம் வரும்.

(51) சுகதுக்க வேதனை பிடியாமல் சுகவறிவு தானுய் விளங் குவதெப்படி யெனின், பொய்யைப் பொய்யென்று மெய்யாய் மெய் நினைவு பிடித்தால், சுகதுக்க வேதனை பிடிக்காது. மெய்யை மெய்யென்று மெய்யாய் மெய்நினைவுபிடித்தால் சுகவறிவு தா னுய் விளங்கும்.

(52) சஞ்சிதவாகாமிய பிராரத்துவ முண்டாவதும் நீங்குவது மெப்படி யெனின், சஞ்சிதத்திலிருந்து பொசிக்க வந்தது பிராரத்

† பாமரகாலம் - அஞ்ஞானதசை. ‡ லகிரி - பெருக்கு.
§ திரணீகரம்-உலகம் துரும்பெனத் தோன்றல்.

துவம், இந்தப் பிராரத்வம் பொசிக்கும்போது வினையேறுவது ஆகாமியம். அது சஞ்சிதத்திற்சேரும். சஞ்சிதமாவதுகட்டுப்பட்டிருப்பது. அது முன்னிச்சைப்பட்ட வகைப்படியே வருமல்லாமல்வேறாக வாராது. இவை தன்னிச்சையென்று கண்டால் மேற்சொன்ன மூன்றும் நீங்கும்.

(53) வாசனைத் தொடக்கினால் பிறவியுண்டென்பதெப்படியெனின், எந்த வித்தையும் எந்தப் பழக்கமும் எந்த வாசனையும் ‡ சத்தியமாயிருந்தால் தேகம் விட்டபோது விருத்தியிலடங்கி ஈஸ்வர அறிவிலிருந்து தேகம் வரும்போது வெளியில்வரும்.

(54) அநாதிவினையாவதேதெனின், ஒருவன் வினையை முன்னே நிற்கச் சொன்னால் நிற்கும். அதற்குப் பூர்வபட்சி, அப்படிப் பட்டகருமம் அவன்பண்ணுன் (என்றான்). ஆனால், வினையை விசாரிப்போம் § பச்சோந்தியாகிய விஷயத்திற்குத் தூரியமாகிய மயில் தான் சமர்த்தாயிருந்தும் தன்னைப் பாராமல் தன் கண்ணைக் கொடுத்து விட்டது; தன்னைப்பார்த்தால் கொடாது. தன்வியாபகத்தைப் பார்த்தபோது அது தன்னிச்சை யென்று தெரியும். தன்னிச்சை யென்று பார்ப்பதற்கு வினை தேவையில்லை.

(55) விடுபெற்றுவதேதெனின், உடலைவிட் டுயிர்போம்போது மலர்போன விடத்து அதன் வாசனையுங் கூடப்போவதுபோலக் கருத்து எந்தவாசனையாயிருக்கிறதோ அந்த வாசனைக்குத் தக்க தேகத்தையே தரிக்கும்.

(56) அசைவி லசைவில்லாமை யெப்படியெனின், அறிவில் நிறைவானால் அசைவில்லை; † போதமிராது.

(57) சூரியனுடைய சந்நிதானத்திலே ¶ சகத்துத் தொழிற் படுவதுபோல அறிவினுடைய சந்நிதானத்தில் சகத்துத்தொழிற்ப்டுவதெப்படி யெனின், (அறிவின் அதிஷ்டானத்தால்) அநித்தியமான சடம் நித்தியமாயிருப்பதுபோலத் தோன்றுகின்றது; அறிவில்லாத சடம் அறிவதுபோல விளங்குகின்றது; துக்கரூபமாகிய சடம் சுகமயம்போல இருக்கின்றது. ஆகையால் அறிவு சொரூப சந்நிதானத்தில் சடந்தொழிற் பட்டாலும் சடம் பொய். சடத்திலெல்லாம் சச்சிதாநந்த சொரூபம் விளங்குகின்றது.

(58) அத்தியாரோபமாவது யாது? அபவாதமாவது யாது? எனின், தானே நவநவமாய் விளங்கவேண்டுமென்று ஸ்புரித்த

‡ சத்தியமாயிருத்தல் - அழுத்தமாயிருத்தல்.

§ பச்சோந்தி - பச்சையோணன்.

† போதம் - உலககாட்டம்.

¶ சகத்து - பிராணிகள்.

அறிவை மறந்தாகாரமானதே அத்தியாரோபமாம்; அதிற்று னிறைந்ததே அபவாதமாம்.

(59) சட்வித லிங்கத்தில் உபக்கிரம உபசங்காரமாவ தேதெனின், (1) சிருஷ்டிக்கு முன்னே சத்தாமாத்திரமா யிருந்ததில் தன்னையறிய வியாபகஸ்புரண முதித்தது சிருஷ்டி; ஸ்திதி காலத்திலுந்தானே விளக்க வியாபகமாயிருக்கின்றது ஸ்திதி; ஸ்புரணத்தில் தான் விளங்கிப்போனது உபசங்காரம். (2) அப்பியாசமாவது யாது? சச்சிதானந்தத்தை யென்பது பிரகாரமாயனுசந்திப்பது அப்பியாசம். (3) அபூர்வதையாவது யாது? கடமில்லையென்பதுபோலஅபாவமான அறிவில்லை; இருக்கிறது பிரத்தியக்ஷ வியாபக விளக்கமான அறிவென்பது அபூர்வதை. (4) பலமாவது யாது?சர்வமுந்தானென்றறிந்ததே பலமாம்(5) அர்த்தவாதமாவது யாது? தோன்றினபோதம் தன்னை விளக்கிவிட்டுக் கெட்டுப் போனது அர்த்தவாதமாம். (6) உபபத்தியாவது யாது? காரணமான வியாபக விளக்கமாகிய தன்னைத் தவிரக் காரியமில்லை யென்பது உபபத்தியாம்.

(60) உற்பத்தி ஸ்திதிலயமுண்டாயிருக்க இல்லை என்பதெப்படி யெனின், ஸ்புரணம் வந்ததே யுற்பத்தி; இந்த உற்பத்தியான ஸ்புரணந்தானுயிருக்கிற தென்பதைக் காட்ட வந்தபடியா லுற்பத்தியில்லை.ஸ்திதியேனில்லை யெனின், மோனாதீதமான சொரூபம் மோனத்திற் றனுய் விளங்குகின்றது; துரியத்தில் விளக்கந்தானுயிருக்கின்றது; ஆநந்தத்திற் பிரியந் தானுய் விளங்குகின்றது; ஞானத்திற்றன் தெரிவாய் விளங்குகின்றது; பாவனு விஷயத்திற்றனே தானுய் விளங்குகின்றது. ஆகையால், எங்குந் தானே தானுய் விளங்குகின்றபடியால் ஸ்திதியில்லை. எல்லாம் ஒடுங்க, லயமேனில்லை யெனின், எல்லாந் தானுன வியாபகமானபடியால் லயமில்லை. இப்படி உற்பத்தி ஸ்திதி லயமிருக்கையிற்றனே தான் பிரமாநந்த ரசமாய் விளங்குகின்றபடியால் உற்பத்திஸ்திதிலயமில்லை. இதற்குச் சாத்திரம் "புத்தோக முத்தோகம் பூரணு னந்தோகம்" என்றிருப்பதே. இதற்கர்த்தம்:—புத்தோக மென்பது புதிது புதிதாயிருக்கிறபடியாலும் எப்போதும் புதிதென்றபடியாலும் சிருஷ்டியில்லை; முத்தோகமென்பது முன்னிருந்ததே இப்போதும் இனிமேலும் மூன்று காலத்திலும் விளங்குகின்றபடியாலும் எப்போதும் பழையதுஎன்றபடியாலும்வேறே ஸ்திதியில்லை; பூரணுனந்தோக மென்பது தான்தானே எங்கும் வியாபகமாய் † நிபிடீகரித் திருக்கின்றபடியாலும்,இந்தப்படி யனுபவிக்கின்றபடியாலும்,ஒரு காலத்திலும் லயமில்லை. வரும்.

† நிபிடீ கரித்தல்-(கடத்தில் மண்போல) நெருங்கியிருத்தல்.

உலகத்தியல்பு.

(44-வது பக்கத்தொடர்ச்சி).

ஆகாயமென்று நாமெப்போதும் வழங்கிவரும் அது நமது கண்ணுக்குத் தோற்றிக் கொண்டிருக்கும் வானத்தின் கூடாரத் தால் அளவு படுத்தப்பட்டிருப்பதே. அவ்வாறு வரையறுக்கப் பட்டுள்ள அஃது எவ்வாறு வியாபகமாகி வரையறைக் குட்படா திருக்கும் என்று ஒரு சங்கை சிலருக்கு உதித்தல் கூடும்.

பொருள்களை மனமானது இந்திரிய வாயிலாக அறிகின்றது. அவற்றை யறியும்போது அந்தந்த ஆகாரத்தை மனம் ஏற்கின் றது. ஆதலால் அகண்டமென்று மேலே சொன்ன ஆகாயத்தின் முழுச் சொரூபத்தையும் ஒருவன் காண அல்லது அறியவேண் டின், அவனது மனமும் அகண்டமாக வேண்டும்; அத்தன்மை யை மனம் அடையுமாயின் அதற்குச் சொரூபம் அற்றுவிடவேண் டும். அப்போது அஃது ஆகாயத்தை யறியாது. மேலும் மனம் ஆகாயத்தைத் தனியாக அஃதாவது ஒரு பொருளின் சம் பந்தமு மின்றி அறிந்ததாக எவருக்கும் அனுபவமின்று, ஆத லால் அஃது அகண்ட சொரூபத்தை அடையாதென்பது விளங்கு கிறது. மேலும் எவ்விதச் சாஸ்திரிகளும் அஃது அகண்டத் தன் மையை யடையக்கூடுமென்று ஏற்காமையானும், அநுபவத்தில் அவ்வாறு நிகழ்ந்ததாக எக்காலத்திலும், எவ்விடத்திலும் எவ ரும் கூறாமையானும் அஃது அறியப்பட்டதன்று. ஆனல் ஆகாய மாகிய இடம் நமது கண்ணுக்குத் தோற்றுகின்ற மேல் கூடார அளவுடையதன் றென்று பின்வரும் விஷயத்தானும் சோதனை யானும் விளங்கும்;

இரண்டொரு வருடங்களுக்கு முன்னர் ஹேலெக்ஸ் என்று ஆங்கிலேயபாஷையில்வழங்கிவரும்ஒருதூமகேதுவைக்கண்டோம்; அஃது அநேக கோடி யோசனை (யோசனை 10 மைல்) நீளமுள்ள தென்றும், அது மணி ஒன்றில் ஆயிரம் யோஜனை யோடிக்கொண் டிருக்கின்றதென்றும் நட்சத்திர சாஸ்திராராய்ச்சி யுடையார் கூறுகின்றனர். மேலும் இது தனது சஞ்சாரத்தில், இப்பூமியி லுள்ள நமது கண்ணுக்குத் தோற்றக் கூடிய அவ்வளவு நெருக்க நிலையில் 75 வருடத்திற் கொருமுறை வந்து நமக்குத் தோன்று

மாம். இது 75 வருடத்திற்கு முன்னரும் ஒரு முறை தோன்றி யிருக்கின்றதென்று வயது முதிர்ந்த வயோதிகர்கள் (அஃதாவது 90 க்கு மேற்பட்ட வயதுடையவர்கள்) நேரே பார்த்ததாகச் சொல்லுகின்றார்கள். இது நமது பூமியினருகில் 75 வருடத்திற் கொருமுறை வந்து போகின்றமையால், இஃது இதனருகில் வந்தநாள் முதல் சுமார் 38 வருடம் வரை இப்பூமிக்கு அப்பாற் பட்டோடுகின்றதென்றும், பிறகு பூமியை நோக்கி யோடுகின்ற தென்றும் ஏற்படுகின்றன. இதனது அளவையும், வேகத்தையும் கருதினால் இஃது ஓடித்திரும்பும் அளவுக்குள்ள ஆகாயமாகிய இடத்தை யோசிக்கின் என்னென்றுசொல்லுவது? இஃது ஒன்றே யோ; இல்லை. இத்தூமகேதுவைப் பார்க்கிலும் எத்தனையோ கோடி மடங்கு விஸ்தீரணமுள்ளனவும், ஒரு க்ஷணகாலத்தில் பல்லாயிரம் யோசனை ஓடிக்கொண் டிருக்கின்றனவுமான தூம கேதுக்கள் எண்ணிறந்தன ஆகாயத்திலுண்டென்று வானசாஸ் திராராய்ச்சி யுடையார் கூறுகின்றனர். இவ்வாறுள்ள அவற் றில் இப்போதுள்ள கருவிகளின்(Telescopic Instrument) சகாயத் தால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன39 தாம்.இவையும் ஒன்றோடொன்று நெருங்காது அநேக கோடி கணக்கான தூரத்திலேயே சென்று கொண் டிருக்கின்றனவாம். இவை நமது கண்ணுக்குப் புலப் பட்டு நட்சத்திரமென்று வழங்கிவரும் அவ்விசேடங்கள் அல்ல. இவ்வாறுள்ள இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் எண்ணிறந்த நட்சத்தி ரங்களும் தனக்குத் தனக்கென்று உரிமை கொண்டுள்ள ஆகாய மாகிய வெளியை நோக்கின், ஆகாயத்தின் அளவை என்னென்று சொல்லுவது? இப்படி அளவு கடந்து கண்ணுக்கும் கருத்துக் கும் எட்ட முடியாதிருக்கும் ஆகாயத்தைச் சுற்றியுள்ள மேற் கூடாரம் எங்கே யிருக்கிறதென்று சொல்லுவது ? அளவு கடந் துள்ள ஆகாயத்தின் கூடாரம் ஆகாயத்தின் முடிவானவரம்பி லிருக்கிறதென்று சொல்லின், அதுவும் பின்வரும் சோதனையால் பொருந்தாதென்று விளங்கும்.

வ. ஆறுமுக செட்டியார்,
முத்தியாலுபேட்டை, சென்னை.

பெண் கல்வி.

(26-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி)

நமது பெண்களைப் பாடசாலையிற் கற்பிப்பது நலமா என்னும் விஷயத்தில் பாடசாலையின் இருப்பிடம், அது வைக்கப்பட்டதன் நோக்கம், அதிற்கற்கும் பெண்களின் பெற்றோர்களின் தொழில், குணகுணங்கள் முதலிய விஷயங்களைப் பற்றியும், நமது பெண்கள் எத்தகைய உபாத்திமார்களால் கற்பிக்கப்படுவது நலம் என்பதைப் பற்றியும், இதுவரையும் கவனித்தோம். இதற்கு மாறாகப் பாடசாலையானது தகுந்த விடத்திற் கட்டப்படாமலும் நமது நோக்கத்திற்கு அநுகூலமாய் ஸ்தாபிக்கப்படாமலும், நம்முடைய அந்தஸ்துக்கு மீறின அல்லது தாழ்ந்தவர்களின் பெண்களை மாணாக்கர்களாக வுடையதாயும், யௌவன புருஷர்களையும், உபாத்தியாயர்களுக்குரிய இலக்ஷணங்களைப் பெறாதவர்களையும், பதி பக்தி, தெய்வபக்தி, மரியாதை, சத்தியம், தயை, பொறுமை முதலிய நற்குணங்களைப் பெறாத ஸ்திரீகளையும் உபாத்தியாயர்களாக வுடையதாயும் இருக்கும் பக்ஷத்தில் நமது பெண்களை யதிற் கற்பிப்பதைக் காட்டிலும் கற்பிக்காமலிருப்பதே நலமாம். பெண்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதன் நோக்கம் அவர்கள் சன்மார்க்கத்தில் ஒழுகித் தங்கள்குடும்பங்களுக்கு உபயோகமுள்ளவர்களாக இருப்பதற்கே யன்றி, நல்லொழுக்க மென்பது சிறிதேனு மில்லாமலும் தமது கணவரிடத்துப் பக்தியில்லாமலும் மாமனார் மாமியார் முதலிய பெரியவர்களிடத்தில் மரியாதை சிறிதேனு மில்லாமலும் இருப்பதற்கன்று. இதனால் ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதன் நோக்கம் அவர்களை நல்வழியில் பழக்குவதற்கே யென்பது பெறப்பட்டது. இந்நோக்கத்தின் ஈடேற்றத்திற்குத் தகுந்த பாடசாலைகள் இராமையாற்றான் சிலர் பெண்களுக்கு (ஒழுக்கமின்றிய) கல்வி தீங்கைத் தருமேயன்றி நன்மையைத் தராதென்று அபிப்பிராயப்பட் டிருக்கின்றனர். எழுதப்படிக்கத் தெரியாவிடினும் நல்லொழுக்க மிருந்தால் அதுவே பெண்களுக்குப் போதுமானதாம். ஒழுக்க மில்லாதவரின் கல்வி கள்வன் கையிலிருக்கும் வாளாயுதத்திற்கும், ஒழுக்கமுடையவரின் கல்வி சுத்தவீரன் கையிலிருக்கும் வாளாயுதத்திற்கும் நிகராகும். எங்ஙனமெனின்,

கள்வன் தனக்குக் கிடைத்த வாளாயுதத்தினால் காட்டு வழிகளில் வரும் ஏழைகளையும், நோயாளிகள், வயோதிகர், சிறுவர் முதலிய பலவீனர்களையும் பழிபாவங்கட்கஞ்சாது துன்பப்படுத்துவான். சுத்தவீரனோ தன் வாளாயுதத்தைத் தன் தேசத்தையும் தன்னையும்நல்லோரையும் காத்தற் பொருட்டும்,தீயோரைத் தண்டிக்கும் பொருட்டும் உபயோகிப்பான். இங்ஙனமே நல்லொழுக்கம் சிறிதுமின்றிய ஸ்திரீகளின் கல்வியோ தாங்கள் விரும்பிய ஆடவருக்குக் கடிதமெழுதுவதிலும், பெரியோருக்கு முன் அடக்கமின்றிப் பேசுவதிலும், தம் கணவனை உதாசினம் செய்வதிலும் உபயோகப்படுகிறது. நல்லொழுக்கம் நிரம்பிய ஸ்திரீகளின் கல்வியோ தமக்கும் தங்குடும்பத்திற்கும் இகபரஸாதனமான தர்மங்களுக்கும் உபயோகமாயும் தேசக்ஷேமத்திற்குக் காரணமாயும் இருக்கின்றது. ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பது பெரிய வித்வத் சபைகளிற் சென்று பிரசங்க மாரி பொழியவும், கோர்டுகளிற் சென்று வாதாடவும், பகிரங்கமாய் ஆடவருடன் பேசித்திரியவும், இன்னும் இவ்வித அடக்கமற்ற பற்பல தொழில்கள் செய்யவும் அன்று. கல்வி அடக்கமுடைமைக்கே யன்றி அடக்கமின்மைக் கன்று. ஸ்திரீகள் எவ்வளவு கற்றவர்களாயினும் "பேதைமை யென்பது மாதர்க் கணிகலம்" என்பதைச் சிந்தித்து அடக்க முடையவரா யிருப்பது அவசியமாம். ஆகவே, பெண்களுக்கு எழுதவும் படிக்கவும் தெரிவதைக் காட்டிலும் சன்மார்க்கப் பழக்கமே முக்கியமானதாம். சன்மார்க்கப் பழக்கத்திற்கு நல்லோர் வசிக்குமிடத்திற் கட்டப்பட்ட பாடசாலையில் பல நற்குணங்களமைந்தவர்பால் கற்கும் சிறுமிகள், பதிபக்தி, தெய்வபக்தி, அடக்கம், சத்தியம், பொறுமை முதலிய பல சற்குணங்களைப் பெறுவர். இந்நோக்கத்துடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பாடசாலையும், சத்சகவாஸமும், தகுதியான உபாத்தியாயர்களுமே பெண்கல்விக்குத்தகுந்தகாரணங்களாம். பாடசாலையின் இடம், நோக்கம், சகவாசம் முதலியவை பிரதிகூலமா யிருக்கும் பக்ஷத்தில் தகுந்த உபாத்தியாயர்களைக் கொண்டு பெண்களுக்கு வீட்டிலேயே கற்பிப்பது மிகவும் நலமாம். இது நிற்க "எத்தகைய விஷயங்களை நமது பெண்களுக்குக் கற்பிப்பது நலம்" என்னும் விஷயத்தை இனிக் கவனித்தல் அவசியமாம்.

N. சுப்பிரமணிய அய்யர்,
கிண்டர்கார்டன் இன்ஸ்பெக்டர், சென்னை.

டெல்லி நகரப்ப்ரவேசத்தில் ராஜப்பிரதிநிதிக்கு நேர்ந்த விபத்து.

23-12-12 ந் தேதி பகல் 11 மணிக்கு ராஜப்பிரதிநிதி லார்ட் ஹார்டிஞ்ச் அவர்கள் டெல்லிக்கு ரயில்வே ஸ்டேஷனில் வந்திறங்கி நௌபத்கானாவிற்குச் சென்று அங்குச் சிங்காரித்திருந்த "மாடுஜாஜ்" என்னும் யானையின்மீது தமது பத்தினியாரோடேறி டெல்லி நகரப் பிரவேசஞ்செய்ய ஊர்வலம் வந்தபோது சந்தினிசௌக்கில் ஒரு மெத்தைவீட்டின் மீதிருந்து யாரோவொரு படுபாவி, ராஜப்பிரதிநிதிமீது வெடிகுண்டெறிந்தான். ராஜப்பிரதிநிதிக்கும் அவர் மனைவியார்க்கும் பின்னேயிருந்த ஒரு ஜமேதார் அதனாலிறந்துபோனார்; லேடி ஹார்டிஞ்சு சிறிதுகாயமுமின்றித் தப்பினார்; ராஜப்பிரதிநிதிக்கோ பலமாய் இரத்தமொழுகக் காயமுண்டாயிற்று. அதனை அவர் சிறிதும் பாராட்டாமல் ஊர்க்கோலத்தை நிறுத்தவேண்டா மென்று கூறினார். லேடி ஹார்டிஞ்ச், ராஜப்பிரதிநிதிக்குப் பலமாகக் காயம்பட் டிருப்பதையும், அறிவுமயங்கி யிருப்பதையு மறிந்து, ஊர்க்கோலத்தை நிறுத்தினார். அவர் யானையினின்றும் இறக்கப்பட்டு வைஸ்ரீகல் அரண்மனைக்கு மோட்டார் வண்டியின்மீது கொண்டுபோகப்பட்டு, அன்று மாலை அவரது வலது தோள்பட்டையின் பின்பக்கத்திலிருந்து மூன்று சிறிய ஆணிகளும் சில இரும்புச் சன்னங்களும் ரணவைத்தியஞ்செய் தெடுக்கப்பட்டன. அவரது வலது தோள்பட்டையின் பின்பக்கத்தில் 4 அங்குல நீளமாகப் பலத்தகாயம் பட்டது. கழுத்தின் வலப்பக்கத்திலும் இடுப்பின் வலப்பக்கத்தின் நான்கிடங்களிலும் சொற்பமாகக் காயமுண்டாயிற்று. அவருடைய தேகஸ்திதி இப்போது சௌக்கியமாகி வருகின்றது. அவர் ரணகாயம் ஆறி யுட்காரக்கூடிய நிலையிலிருக்கின்றார். அவர்க்கு இடுக்கண் நேர்ந்த அன்று அங்கு யாவரும் அடங்காத ஆத்திரமும் துக்கமுங் கொண்டனர். ஆனாலன்று டில்லி நகரப்பிரவேசம் ஒருவாறாக முடிவுபெற்றது. ஸர்-ஹென்ரி மெக்மோஹன் தர்பாரின் ஆரம்பத்தை விளம்பரப்படுத்த, பஞ்சாப்-லெப்டினண்ட் கவர்னரான ஸர்-லூயிடேன் ஒரு நீண்ட உபந்நியாசஞ் செய்து, இதுகாறும் எம்முடைய ஆளுகையிலிருந்த

டெல்லிமாநகரை இனி ராஜப்பிரதிநிதியின் ஆளுகைக்கொப்பு வித்தேனென்று கூறினர். ராஜப்பிரதிநிதி நிருவாக சபையின் முதல்மெம்பரான ஸர் கை ப்ளீட்வுட் உல்சன் அவர்கள் தர்பார் ஹாலில் ராஜப்பிரதிநிதியின் ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து அப்போது ராஜப்பிரதிநிதி செய்யவேண்டியதைச் செய்தனர். ராஜப்பிரதிநிதியின் டெல்லி நகரப்பிரவேச ஊர்க்கோலத்திற்குக் காஷ்மீர் மகாராஜா முதலியவர்கள் விஜயஞ் செய்திருந்தனர். அவர்கள் யாவரும் அன்று பெரிதும் வருத்தமுற்றுப் பரிதாபமடைந்தனர்.

ராஜப் பிரதிநிதியின்மீது வெடிகுண் டெறிந்தவனைக் கண்டு பிடிப்பவர்க்குக் கவர்ன்மெண்டாரால் 50000 ரூபாயும், டெல்லியில் பொதுமீட்டிங்கில் வசூலாகுந் தொகையில் 8000 ரூபாயும் இனும் கொடுக்கப்படுமென்று விளம்பரஞ் செய்யப்பட் டிருக்கின்றது. ராஜப்பிரதிநிதிக்கு நேர்ந்த விபத்தைப்பற்றிய அனுதாபத்தந்திகள் அளவிறந்து வந்துகொண்டிருக்கின்றன. வெடிகுண் டெறிந்த பஞ்சாப் நாஷனல்பாங்கியின் கட்டடம் போலீசாரா லுடனே காவல் செய்யப்பட்டது. அங்குச்சிலர் சந்தேகத்தின்மீது பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். போலீசார் மூடிய அறையில் அவர்களைவிசாரணை செய்துவருகின்றனர். இரண்டு சிறுவர்கள் மெத்தையிலிருந்து தெருவிலோடினர்களென்றும், ஒருவன் வணியொன்றை நாஷனல்பாங்கியின் கட்டடத்திற்குக் கொண்டு போனனென்றும் போலீஸாரால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். வெடிகுண்டு போட்டபோது 12-பேர்காயமடைந்தனரென்றும், அவர் குணமடைந்து வருகின்றனரென்றும் சொல்லப்படுகின்றன. வெடிகுண்டெறிந்தவனைக்கண்டுபிடிப்பவர்க்கு 5 ஆயிரம் 10 ஆயிரம், 30 ஆயிரமாக வெகுமதிதரச் சுதேசசவரசர்களும் மற்றவர்களும் முன் வந்திருக்கின்றனர். ராஜப்பிரதிநிதியவர்கள் வெடிகுண்டுபட்ட அவஸ்தையோடு (வெடிகுண்டுபட்டவன்று) என் பிராணனை வாங்கச் செய்த முயற்சியால் எனக்கு இந்தியாவிடத்திலும் இந்தியரிடத்துமுள்ள நேசப்பான்மை நீங்காது; அஃது எனது ராஜ்யமுறையிலும் ஆளுகையின் தன்மையிலும் மாறுதலைச் செய்யாது; இந்தியாமுற்றும் திகிலும் வெட்கமுமடைந்து மகிமைகுறைந்து போகுமே யென்று நான் அநுதாபமடைகின்றேன் என்றுகூறினர். டில்லியில் அநேகரிடத்தில் வாக்குமூலம் வாங்கப்பட்டுவருகின்றது.

170-பக்கப் புத்தகம் இனாம்!

இது நல்ல ஆரோக்கியமும் நீடித்த சுகவாழ்வும்தரும்; இயற்கையாயுள்ள சில விதிகளை அனுசரிப்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. இச்சிறந்த புத்தகம் சுகவழியைக் காட்டி, நல்ல ஆரோக்கியத்தோடும் எப்பொழுதும் திடகாத்திரத்தோடும், நீண்ட ஆயுளோடு மிருக்கும்படி செய்து நல்ல அதிர்ஷ்டத்தைக் காட்டும். இப்புஸ்தகம் இனாமாகவும் தபாற் செலவில்லாமலும் அனுப்பப்படும்.

☞ இப்புத்தகத்திற்கு இன்றைக்கே எழுதுங்கள்.

வைத்திய சாஸ்திரி

மணிசங்கர் கோவிந்தஜி,

ஆதங்க நிக்ரஹ ஔஷதாலயம்,

22, பிராட்வே & 96. மவுண்ட்ரோட், மதராஸ்.

ஏஜெண்டு:—M. A. நெல்லையப்ப முதலியார்,

38 சின்னகடைத்தெருவு, திருச்சினாப்பள்ளி.

ஆனந்த ராமாயணம்.

இதுவரையில் தமிழில் வெளிவராதது.

இது வால்மீகி மகாரிஷியால் வடமொழியில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதில் வால்மீகி ராமாயணத்தில் இல்லாத அநேக விஷயங்கள் அடங்கியுள்ளன; ஸ்ரீராம லக்ஷ்மணருடைய ஜனனமும், வளர்ப்பும், சீதாதேவியினுடைய ஜனனமும், அத்தேவிக்குப் பல பெயர் வந்ததற்குக் காரணமும் விளக்கியிருப்பது வெகு இனிமையாயிருக்கும். இஃது ஆனந்த ராமாயணமென்னும் பெயருக்கேற்றவாறு படிப்போர் மனதிற்கு உற்சாகமும், ஆநந்தமும் உண்டாக்கும்; இதில் அநேக சித்திரப் படங்களடங்கியிருக்கின்றன. விலை ரூபாய் **5**. தபாற் கூலி வேறு.

மானேஜர்:—

சக்ரவர்த்தினி ஆபீஸ்,

சென்னை.

பட்டுப் பீதாம்பர கம்பெனி, காசி.

திருப்தி யில்லாதவைகள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

பட்டுப் பீதாம்பர காட்லாக்து இனமாக அனுப்பப்படும்.

உருத்திராக்ஷங்கள் !! ஜபமாலைகள் !!

பரிசுத்தமானவை.

108 உள்ள மாலை 1-க்கு 6-அணு முதல் ரூபாய் 12-வரை. விலை அதிகப் படுவதுபோல் மணிகள் சிறிதாக இருக்கும். 6-முகக் கண்டிகள் 33-உள்ளது; கண்டி 1-க்கு ரூபாய் 1-முதல் 10-வரை. 5-முகக்கண்டி 32-உள்ளது; கண்டி 1-க்கு அணு 10-முதல் ரூபா 10 வரை. விலை அதிகப்படுவது போல் மணிகள் பெரிதாக இருக்கும்.

வெண்பட்டு வேஷ்டிகள்.

சுத்தமான வெண்பட்டு வேஷ்டிகள் கோயம்புத்தூர் வேஷ்டிகள் மாதிரி சன்னகம்பி, ருத்திராக்ஷ கம்பி, ஜரிகை கம்பி போட்டவை.

4	முழம்	2	அகலம்	1-க்கு	ரூபாய்	4-8-0-முதல்	7	வரை
6	,,	$2\frac{1}{2}$	,,	1-க்கு	,,	7	,, 9	,,
6	,,	3	,,	1-க்கு	,,	10	,, 12	,,
7	,,	$2\frac{1}{2}$	,,	1-க்கு	,,	8	,, 12	,,
7	,,	3	,,	1-க்கு	,,	10	,, 14	,,
8	,,	3	,,	1-க்கு	,,	12	,, 18	,,
9	,,	3	,,	1-க்கு	,,	14	,, 20	,,
10	,,	3	,,	1-க்கு	,,	15	,, 22	,,

பனி ! பனி !! பனி !!!

பனிக்கு அடக்கமான சுத்தமான கம்பளி ரோமத்தால் செய்து உறுதியும், நைஸும், நேர்த்தியுமான கம்பளிப் போர்வைகள், 6-முழம் நீளம் 3-முழம் அகலம் சிகப்பு முதலிய சகலநிறத்திலும் தயாராக இருக்கின்றன. உருப்படி 1-க்கு ரூபாய் 5-8-0. ஷை சிறிது 1-க்கு ரூபாய் 4-8-0. மேக வர்ணப் போர்வைக்கு ரூபாய் 6 8 0. தபாற் செலவு பிரத்தியேகம்.

காசி வயிரவர் கயிறு.

1-வது நெம்பர் 100-க்கு... 3 0 0 3-வது நெம்பர் 100-க்கு...2 0 0
2-வது நெம்பர் 100-க்கு... 2 8 0 4-வது நெம்பர் 100-க்கு...0 6 0

குழந்தைகள் !

குழந்தைகள் விளையாடக் கூடிய பித்தளை வெங்கலத்தால் செய்த செம்புக்குடம், கரண்டி முதல் 32 சாமான்கள் அடங்கிய அழகும் நேர்த்தியும் நைஸும் பளபளப்புமுள்ள அழகிய பாத்திரங்கள் 32 உள்ள சிறு செட்டு 1-க்கு ரூபாய் 2 0 0. பெரிய செட்டு 1-க்கு ரூபாய் 4 0 0.

உடனே எழுதுங்கள். விலாசம்—மானேஜர்,

பட்டுப் பீதாம்பர கம்பெனி, தாராநகர் தெரு,

MANAGER,

Silk Petamber Co., Daranagar Street, Benares City.

157

வர்த்தமானம்.

பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தின் ஜனத்தொகை :—பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தி லுள்ள ஜனத்தொகை 4040,00000 ஆம். இத் தொகையுள் பிரிட்டிஷார் தொகை ஐந்து கோடியே 60 இலட்சமாம்.

கொசுக்கடியினின்றுந் தப்பும் வழி:—மஞ்சள்நிற வுடை தரித் திருப்பவரைக் கொசுக்கள் கடிப்ப தில்லையாம்; சிகப்பு நிற வுடை தரித்திருப்பவரை மிகுதியாகக் கடிக்குமாம்.

இரண்டு குரங்குகளின் விசேஷ அறிவு :—ஹிப்பொடிரோம் என்னும் சர்க்கஸ் கம்பெனியாரிடத்து மாக்ஸ், மாரிட்ஸ் என்னும் பெயருள்ள இரண்டு வாலில்லாக் குரங்குக ளிருக்கின்றனவாம். அவை 6 பாஷைகளிற் பேசக் கற்றிருக்கின்றனவாம்; சுருட்டுப் பிடிக்குமாம்; ஓயின் முதலியன குடிக்குமாம்; பைசிகலிலேறிச் சவாரி செய்யுமாம்; துரைகளைப்போல மேஜையி லுட்கார்ந்து சாப்பிடுமாம்; சட்டைகளைத் தாமே தரித்துக்கொள்ளுமாம்; இர வில் கட்டிலில் போர்வையினல் உடம்பை மூடிக்கொண்டு படுத் துக் கொள்ளுமாம்; வெந்நீரில் ஸ்நானஞ் செய்யுமாம்; பல் விளக்கு மாம்; படங்கள் நிறைந்த புஸ்தகங்களைக் கண்டால் மிகு பிரியமா கப் பார்க்குமாம்; முன்னறிந்தவனைப் பின்னு மறிந்து கொள்ளு மாம்; மயிராற் செய்த எந்தக் கம்பளியையும் தொடமாட்டாவாம்.

பெண் ஜட்ஜ்—அமெரிக்கா ஐக்கியமாகாணத்தில் அதஸ் ஸ்கோட் என்னு மொரு பெண்மணி ஜட்ஜாக விருக்கின்றனர். இவர்தாம் ஸ்திரீகளுள் ஜட்ஜாக நியமிக்கப்பட் டிருப்பவர்.

பட்சிகளும் முட்டைகளும் சேர்த்துவைத் திருப்பவர் :— மிஸ்டர் A. O. ஹியூம்என்பவர் இந்தியாவிலிருந்து 82000 வகை யானபட்சிகளும், 16000 வகையான முட்டைகளும் சேர்த்து வை த்திருக்கின்றார். இவை 1862-1885 வருடங்களில் சேர்க்கப்பட் டனவாம். ஷை பட்சிகளுள் 285 வகையான விசித்திரப் பட்சிக் கூட்டங்களிருக்கின்றனவாம்.

தீக்குச்சி :—உலகத்தில் 37 கோடி பவுண்டு விலையுள்ள தீக் குச்சிகள் செலவாகின்றன.

வாழைப்பழம் :—168000 குலை வாழைப்பழம் வெஸ்ட் இன்டீசிலிருந்து இங்கிலாந்திற்கு ஏற்றுமதி யாயின. அவை அங்கு ஒரே தினத்தில் செலவாய் விட்டனவாம்.

கால் நடைகளின் மரண விகிதம் :—சென்னை ராஜதானியில் சென்றவருஷம் மார்ச்சு மாதம் 31-ந்தேதியோடு முடிவான ஆறுமாத காலத்தில் 4593 கால் நடைகள் கோமாரியா லிறந்தன; இதற்கு முன் ஆறு மாதத்தில் 5961 கால் நடைகளும், அதற்கு முன் ஆறு மாதத்தில் 9282 கால் நடைகளும் இறந்து போயின. இவ் விகிதத்தினால்கோமாரியால் கால் நடைகளிறத்தல் குறைவுப்பட்டு வருகின்றதென்று தெரிகின்றது. இதற்குக்காரணம் கோமாரி பரவுமிடங்களி லெல்லாம் வெட்டிரினரி ஆபீஸர்கள் சென்று நோய்பரவவொட்டாது செய்த முயற்சியேயாம். இவ்வியாதியி னால் கஞ்சம், கிருஷ்ணா, மலபார், சித்தூர், அநந்தபூர், சேலம், தென்கன்னடம், மதுரை, ராமநாதபுரம் என்னும் ஜில்லாக்களில் கால்நடைகள் மிகுதியும் சேதமாயின.

இங்கிலாந்திலுள்ள இந்தியமாணவரின் தொகை.—இப்போது இங்கிலாந்தில் இந்திய மாணவர் 1000 - க்கு மேற்பட் டிருக்கின்றனர்.

விக்கலுக்கு மருந்து.

(1) விக்கல் கண்டிருப்பவர்களுக்குச்செம்பருத்தியின் விதையைச்சட்டியிலிட்டுப் பொன்வறலாக வறுத்துப் பன்னீர்விட்டு உடனே இறக்கி ஆறிய பிறகு அரைக்கால் ஆழாக்கு அளவாக ஒருமணி நேரத்துக் கொருமுறை கொடுத்துக் கொண்டுவந்தால் விக்கல் நின்றுவிடும்.

(2) அல்லது குளவியின் அரக்குக் கூண்டைச் சுத்தஜலத்தில்காய்ச்சி அரை ஆழாக்கு அளவாக ஒருமணி நேரத்திற்கு ஒருமுறை கொடுக்க வேண்டும்.

(3) அல்லது ஒரு பலம் சித்தாமணக் கெண்ணெயையும் அவ்வளவு முலைப்பாலையும் வெண்ணெய்போல் குழைத்துக் கொண்டு, அதில்பாதி உள்ளுக்குக் கொடுத்து மற்றப்பாதியைத் தொண்டையிலிருந்து தொப்புள் பரியந்தம் மெல்லீஸ்துணியை இரண்டு விரற்கடை அகலத்தில் போட்டு அதன்மீது விடாமல் தடவிக்கொண்டு வரவேண்டும். அப்படி செய்து வந்தால் விக்கல் நின்று விடும்.

(4) அல்லது நண்டுவளைக்குள் இருக்கும் ஜலத்தை மண்கலவாமல் எடுத்துக் கொண்டுவந்து அடிக்கடி கொடுத்துக்கொண்டு வந்தாலும் விக்கல் நின்றுவிடும்.

(5) அல்லது கரும்புரசத்தை அடிக்கடி கொடுத்துக்கொண்டுவந்தால் விக்கல் நின்றுவிடும்.

டி. எஸ். குமாரசுவாமி பிள்ளை, சூளை, சென்னை.

Wise Sayings. 59

19. Know this Atman, give up all other vain words and hear no other.

20 Unity in variety is the plan of the universe.

21. None has power to destroy the unchangeable.

22. Death is better than a vegitating ignorant life; it is better to die on the battlefield than live a life of defeat.

23. Be not in despair, the way is very difficult; it is, as it were, walking on the blade of a razor. Yet, despair not, arise, awake, and find the ideal the goal.

24. Without birth or death, eternal, ever existing is the soul of man.

25. In this world of many he who sees that One in this ever changing world, he who sees Him who never changes as the soul of his own soul, his existence, his own self, he is free, he is blessed, he has reached the goal.

26. Men of childish intellect, ignorant persons, run after desires, which are external, and enter the trap of far-reaching death, but the wise, understanding immortality, never seek for the eternal in this life of finite things.

27. He goes from death to death who sees the many here. See that ONE and be free.

28. As water which falls upon a mountain breaks into pieces, and so many various streams run down the sides of the mountain, so all the energies which you see here are that ONE UNIT beginning.

சிவப்பிரகாசப்

பெருந்திரட்டு.

சொரூபாநந்தரால் திரட்டப்பட்டது.

இதுகாறும் வெளிவராதது.

விலை ரூபாய் மூன்று—வி. பி. முதலிய சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

மானேஜர், சக்ரவர்த்தினி ஆபீசு,
கோமளேசுவரன் பேட்டை, சென்னை.

P. S. Sundram & Co.

Electro-Platers, Gilders and
General Commission Agents.

உயர்ந்த தங்கம் வெள்ளிப் பதக்கங்களும் முதல் தரமான அநேக யோக்கியதா பத்திரங்களும் வெகுமானமாக அளிக்கப்பட்ட பெயர் பெற்ற

பி. எஸ். சுந்தரம் கம்பெனி,

எலக்டிரிக் தங்க நகை வியாபாரிகள்.

107-பெரியதெருவு திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.

எலக்ட்ரிக் தங்கநகை விலைவிவரம்.

32" நீளம் $\frac{3}{4}$" அகலம் 150. } அரும்பு சிலங்கை கட்டிய
32" நீளம் $\frac{5}{8}$" அகலம் 210. }

5 வருஷம் காரண்டியுள்ள	மல்லிகை ஒட்டியாணம்	ரூ. 25	8
	நாக ஒத்து பெரியது	12	0
	நாகஒத்து சிறியது	9	0
	காரை பெரியது	10	0
	காரை சிறியது	7	8
	வங்கி பெரியது	10	0
வருஷம் காரண்டியுள்ள	மல்லிகை ஒட்டியாணம்	19	8
	நாகஒத்து பெரியது	9	0
	ஷை சிறியது	6	12
	காரை பெரியது	7	8
	ஷை சிறியது	5	12
	வங்கி சிறியது	8	0
$1\frac{1}{2}$-வருஷம் காரண்டி யுள்ள மல்லிகை ஒட்டியாணம்	... ...	13	8
மல்லிகை ஒட்டியாணம் காரண்டியில்லாதது	... ...	8	8
ஜாமக்திப்பூ		1	8
ரோஜாப்பூ		1	8